

Boji za kontrolo nad Pekingom-Umor politika v Nikaragui

JAPONSKE AKTIVNOSTI NA KITAJSKEM NISO PO VOLJI RUSKIM BOLŠEVIKOM. — KITAJSKI NACIONALISTI ZA KONTROLO NAD PEKINGOM. — KITAJSKI DELAVCI NOČEJO DELATI NA JAPONSKIH PARNIKIH.

Peking, Kitajsko. — Odločilna bitka se bje za kontrolo nad Pekingom, za katero se poganjajo kitajski nacionalisti pod poveljstvom generala Kajšeka. Branitelj mesta je poveljnik severnih armad, maršal Čang Tsoin.

Bojna črta se razteza od Mačanga, 40 milj južno od Tsiensina, do Paotingfu, oddaljeno le 90 milj južno od Pekinga. Če ne bodo mogle mandžurske čete tukaj zadržati nasprotnika, se bo maršal Čang Tsoin moral umakniti na drugo stran velikega zida skozi šanhaikvanski prehod. Če bo do tega prišlo, da se bo pekingski diktator moral umakniti, bodo Japonci dovolili četam skozi po železnici, ne bo pa jim dovoljeno pristati na tientsinski postaji, ker Japonci ne bodo trpeli, da bi prišlo do nedrednosti v severnem delu Kitajske. Japonske vojaške oblasti so določile mejo, do katere je dovoljeno vojakom, to je do 1000 metrov od tientsinske meje. To velja za vojake obeh strank.

Nacionalisti so se umaknili iz Tsinana v redu, da niso prišli v konflikt z Japonci. Šli so čez Rumeno reko in most za seboj podrl. Potem so sklenili zvezo s četami generala Feng Yu-hsianga, kateri so združeni s šansovskimi četami, ki imajo pod kontrolo hankovsko železnico. S tem so torej formirali solidno fronto proti obrambni črti maršala Čanga. Čang je izjavil, da raje vidi, da je poražen na bojnem polju, kakor pa, da bi bežal v Mandžurijo, kamor se lahko umakne z dovoljenjem Japoncev. Čang je odločen bojevati se do konca proti južnim četam, še raje bi pa videl, če bi se prišlo do sporazuma in civilna vojna končala.

Sedanje japonske aktivnosti na Kitajskem niso po volji ruskim boljševikom. Sovjetska vlada je tako dala razumeti po Čičerinu, komisarju za zunanje zadeve. — Kitajski delavci, ki so delali na japonskih parnikih, so odložili delo in šli proč, ker nočejo delati za Japonce.

SMRTNA NESREČA SLOVENCE.

Cleveland, Ohio. — V ponedeljek je umrla Mrs. Ana Habat, rojena Urbanija, 1131 E. 177. St. Zadobila je poškodbe, ko je padla z avtomobila. Kateroga je vodil njen mož. Mrs. Habat je imela v naročju svojega najmlajšega otroka, naglo je hotela skočiti iz avtomobila, pri tem pa tako nesrečno padla, da se je težko pobila na glavi in za posledicami poškodb umrla. Poleg očeta in matere zapušta pokojna soproga in petero otrok. Pogreb se je vršil v četrtek, 24. maja.

VELIK POŽAR; ŠKODA \$200,000.

Hollywood, Cal. — Ogenj je nastal pri Fox Film kompaniji v prostorih, kjer snemajo slike. Škoda \$200,000.

GENERAL LOUIS MENA UMORJEN.

Nikaraguanci ubili politika, ki je bil leta 1910 predsednik republike. — Imel je več nasprotnikov, vendar ni znano, kdo ga je ustrelil.

San Juan del Sur, Nicaragua. — Neznani morilci so ustrelili generala Louis Mena, ki je bil predsednik v Nikaragui leta 1910. Bil je zelo aktiven v političnem življenju, imel je poleg zvestih pristašev tudi precejšnje število hudih nasprotnikov. Napaden je bil v Poneloya, v bližini Granada. Kdo je oddal smrtonosni strel ni znano, tudi ni znan motiv umora.

General Mena je podpiral kandidaturu generala Jose Moncada, katerega so liberalci imenovali predsedniškim kandidatom.

Sin umorjenega generala, polkovnik Daniel Mena, je bil najboljši voditelj generala Moncada-jevih čet, ki so se bojevali proti predsedniku Diazu.

Managua, Nicaragua. — Poročnik Christian F. Schilt, vojaški letalec, je prispel v Washington, kjer bo prejel od kongresa hrabrostno kolajno, ker je z letalom spravil na varno ranjene vojake iz Quilali. Iz Washingtona v Nikaraguo se bo vrnil z novim Fokker tovornim letalom.

Washington, D. C. — Iz mornariškega glavnega stana je prišlo povelje, da odpluje takoj parnik z 250 možmi iz zapadnih postaj, ki bodo nadomestili vojake, kateri so doslužili vojaško službo.

Mornariški departament je bil obveščen, da je George Marshall, ameriški inženjer, katerega so 12. aprila ugrabili pri Luz rudniku Sandinovi uporniki, še vedno ujet in z njim lepo postopajo.

OLSON IZVRŠIL SAMOUMOR?

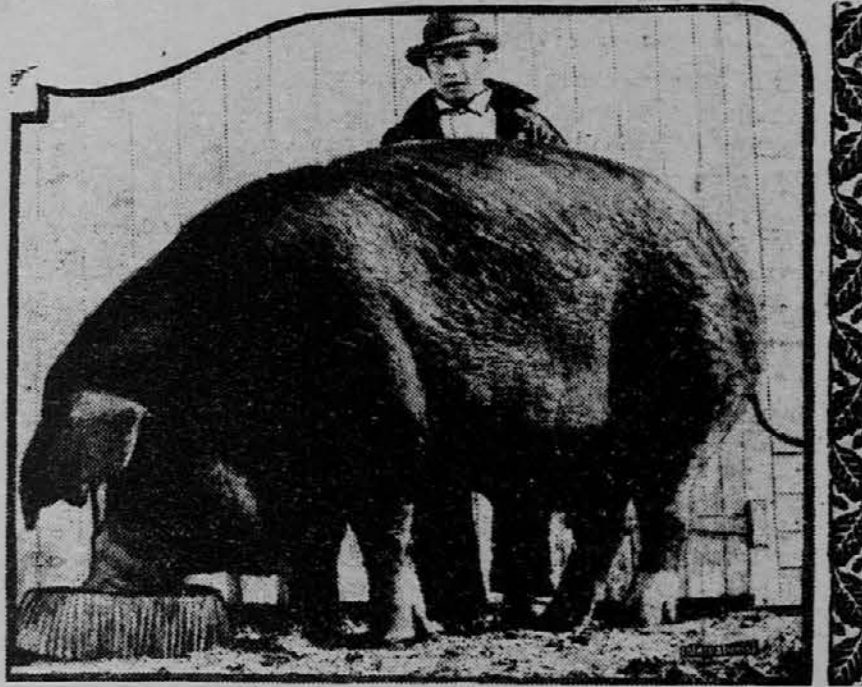
La Crosse, Wis. — Lansko leto se je mnogo pisalo o umoru Clare Olson, ki je bila umorjena in oblasti so dolžile umora njenega zaročenca, Erdmana Olsona, ki je takoj, ko je bilo truplo Clare najdeno, neznanokam pobegnul. Sedaj poročajo, da sta dva dečka našla v La Crosse reki steklenico, v kateri je bil listek in na njem napisano sledeče: "Najdite! Izvršil sem samoumori radi žalosti mojega očeta. Nisem hotel poročiti moje zaročenke. Udani, Erdman Olson."

Oblasti pa temu prav nič ne verujejo, najbrže je to napravil z namenom, da bi ga več ne iskali.

FARMAR UTONIL V ČEBRU.

Baraboo, Wis. — N. B. Goodman, farmar, se je iz neznanega vzroka naveličal življenja in sklenil iti s tega sveta. Na dvorišču je imel čeber napolnjen z deževnico, vtaknil je glavo v vodo in utonil.

NAJVEČJI PRAŠIČ NA SVETU.

Na sliki vidimo Williama Deichmanna iz Leigh, Neb., katerega skoro popolnoma zakriva njegov prašič "Dazzles", ki je največji ščetinec na svetu. Žival tehta 1235 funtov in je dolga 7 čevljev 2 palca, visoka pa 51 palcev.

PLEN OBREŽNIH STRAŽNIKOV.

Na michiganskem jezeru so zajeli parnik s tihotapskim blagom vrednim \$250,000. — Pijača je bila namenjena za Chicago.

Detroit, Mich. — Obrežni stražniki so v ponedeljek zvečer v Straits of Mackinac zajeli parnik Geromino, ki je bil natovoren s prepovedano pijačo v vrednosti \$250,000. Parnik je plul proti Detroitu, pijača pa je bila namenjena za Chicago.

Moštvo tihotapskega parnika se je takoj podalo, čim so obrežni stražniki oddali svarilni strel. Plen obstoji iz žganja, piva, šampanjca in drugih finih likerjev.

DEČEK, MORILEC 10. OSEB.

Mladenič je umoril devet otrok in eno žensko; šest oseb je ranil. — Zločinca zasledujejo oblasti.

Tarragona, Špansko. — V neki vasi v tukajšnji bližini je neki deček iz neznanega vzroka napadel na polju kopicu otrok; sedem jih je ustrelil s puško, bili so takoj mrtvi, šest je pa bilo ranjenih. Žrtve je potem skrival v kup sena na polju in zbežal. Med potjo je našel še na nekega malega otroka, katerega je tudi ustrelil in truplo skrival v bližnjem gozdu. Takoj na to je v nekem vrtnu streljal na neko žensko in njeno hčerko, obe je ranil, potem pa ju ubil s sekuro. Poročilo pravi, da ne vedo, kaj je gnalo mladeniča do tako groznega čina. Ni znano, če je že prišel v roke pravici, oblasti so ukrenile takoj vse potrebno, da se ga izsledi.

AMERIKANCA UMORJENA V MEHIKI.

Mexico City, Mehika. — F. F. Holden, superintendent od Latin American Oil kompanije v Tampico, ki je nadzoroval delo polaganja cevi za Penn-Mexico Fuel kompanijo je bil napaden in umorjen. Napadalec je neki delavec, ki je po napadu pobegnul. — Ameriško poslaništvo je obvestilo zunanji urad, da je bil umorjen Joseph Clark, delovodja pri Compania de Inversiones de Oro v Sombrette. Napadel ga je Mehikanec z imenom Jesus Castaneda.

— Buffalo, N. Y. — Štiri osebe so prišle ob življenje, ko je avtomobil v katerem so se vozile, podrl občestno ograjo in so zagrmeli v 25 čevljev globok prepad.

KRIŽEM SVETA.

— Mexico City, Mehika. — William Tietelbaum, Amerikaneec, je v tukajšnjem mestu izvršil samoumori. Njegova želja je bila, da se truplo povije v ameriško zvezdasto zastavo in pokoplje, kar se je storilo. Tietelbaum je v pismu, ki ga je pustil in naslovil na predsedniškega kandidata Obregona prosil, naj deluje za zboljšanje odnošajev med Mehiko in Zed. drž.

— Quincy, Ill. — John Haines Marschall, star 4 leta, se je igral na ulici, ko pridrvi mimo avto, katerega je vodila Mrs. Charles Higgins iz Chicago, ki podere dečka na tla. Bil je na mestu mrtev.

— Lima, Peru. — Iz mesta Pimpincos v Cutervo distriktu, kjer je potres uničil veliko število poslopij, so potegnili iz ruševin 25 trupel.

— Madrid, Španija. — Francija in Španija bosta zvezani s predorom. Začetkom meseca julija bo v navzočnosti španskega kralja in francoskega predsednika Doumreguea otvoritev Canfrank predora za promet, ki bo vezal Aragon za Bearnot skozi Pyrenes.

— Calcutta, India. — Stavkujoči železničarji vzhodno-indijske železnice niso dosegli svojega namena, da bi primorali vlado do intervencije. Zdaj poskušajo stavko razširiti na vse velike centre vzhodno-indijskega sistema.

— New Albany, Miss. — Tri hčere, S. F. Owen-a, bivšega državnega senatorja, so našle žalostno smrt v plamenih, ko je požar uničil njihov dom.

— New Orleans, La. — Anthony Mastic se je vračal s čolnom od ribolova, ko je nenadoma nastala nevihta, treščilo je v bližino čolna in zračni pritisk je pahnul Mastica iz čolna in je utonil.

— V sovjetski Rusiji je med 146,964,366 prebivalci 29,498 takih, ki so po sto ali več let stari.

— Miami, Fla. — Richard Curran, star 65 let, chikaški demokratiški politik in kontraktor, je v tukajšnji bolnišnici preminul. Pred šestimi meseci je zbolel med potjo v vlak, od tedaj ni več vstal z bolniške postelje.

— Logansport, Ind. — Okrajni šolski svet je imenoval odbor, ki bo pripravil resolucijo, da se več ne bo dovolilo omoženim učiteljicam poučevati v šoli.

— Chicago, Ill. — Arthur O'Donnell, star 30 let, je bil v Franklin parku zadet od vlaka; bil je na mestu mrtev.

— New York, N. Y. — Lee Boyle je bil najden na dvorišču mrtev. Oblasti so ugotovile, da ga je nekdo vrgel z okna v 6. nadstropju.

— Logansport, Ind. — Albert Henru, star 27 let, je napeljeval brzojavno žico in ko je bil na vrhu droga, je v njegovo bližino treščilo, skoro pol ure ni mogel priti do sape in bi bil umrl, da ga ni rešil njegov tovariš z umetnim dihanjem.

SIRITE AMER. SLOVENC!

Iz Jugoslavije.

NAD BREZNICO SE JE ODKRHNILA PLAST SKAVALICE IN ZGRMELA NAVZDOL. — VAS V NEVARNOSTI, DA JO NADALJNI PLAZOVI UNICIJO. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Gora se podira.

Kdorkoli je kdaj šel k Valvasorjevi koči ali na Stol, vsak pozna romantično predgorje med Rodinami in Mostami. Peči ga naziva ljudstvo. Ta hrib se je po Valvasorjevem poročilu v 15. stoletju ob hudi moči sprožil in je z njega zdrknila vsa plast prsti, ki se je pod hribom nagromadila v valovite groblje in dolinice. Nad Breznico pa strli navpik mogočna pečina, daleč vidna po rjavem trikotu, ki ga tvori ploskev skale. Ime ima Skavalica. Ze na veliki petek v ranem jutru se je odkrhnila mogočna plast Skavalice in zgrmela bobneče navzdol. Ogromne skale, težko kamenje in gramoz je treščilo po strmini. Silna sreča je, da je takoj pod njo dolinica, ki je zadržala skalovju pot na Breznico. Vsaka hiša bi bila strta, ki bi jo zadela skala, kakršne so se odrgale od pečine. Dne 2. maja zvečer ob pol devetih pa se je odkrhnila nova plast in s tolikim hrupom zgrmela na Reber, da je čula vsa brezniška fara in so ljudje preplašeni bežali iz hiš. Tudi to pot je skalovje zadržal gramoz in dolinica pod Skavalico. — Ako bi se usadi nadaljevali, bi preko zasute dolinice mogle skale na rob in po strmini v vas, kar bi bilo za hiše porazno. Treba bo previdnosti zlasti pastirjem, ko se začneja pomladna paša, da pod Skavalico ne bodo gonili živine.

Grozno neurje nad Galicijo pri Celju.

V noči na 1. maj se je utrgal oblak nad Galicijo. Celo noč je lilo kakor iz škafa. Potoki so bili polni deroče vode. Zemlja je bila napita kot goba vode. Ceste so izprane ponckod do golih reber. Blatna voda je preplavila zelene livade. Valovje je trgalo bregove potokov, plazovi so se udirali v nižave. Tik izpod šolskega poslopja se je utrgal mogočen plaz, se spustil preko župniškega travnika ter odnesel s seboj sadno drevje in veliko rodovitne zemlje. Z ilovico pomešana voda je poplavlila travnik in pokrila spodnji del hmeljskega nasada. Kupi zemlje ležijo drug ob drugem in je za te kraje strahovit pogled s ceste gori do šolskega poslopja, kojega južni del je počil in grozi nevarnost, da se podre. Plaz je globok 4 metre, širok 10 metrov in se razteza 18 metrov na dolžino. Če bo deževalo še dalje, bo drčal uničujoči plaz še globlje navzdol in se je bati najhujšega.

Odlikovanje.

Ob priliki 25letnice župnikovanja g. duhovnega svetnika in dekana v Zavrču Antona Podvinskega, so vse občine župnije v znak hvaležnosti njegovega dušnopastirskega delovanja in njegovega nesebičnega truda za gospodarski prospah župljanov imenovala g.

dekana za častnega občana.

Zgodnja sreča.

Iz Zužemberka poročajo: V četrtek, 26. m. m., je bilo pri nas prav lepo in toplo dopoldne. Ljudje so porabili ugodno priliko in po večini šli v gozd grabit listje. Tako jih je odšla večja družba tudi iz trga in Stranske vasi v bližnji gozd "Brezje". Kmalu popoldne pa se je začelo oblačiti in vtil se je rahel dež brez vsakega grmenja. Ljudje v gozdu so pod kosatimi smrekami iskali streho, ker drugo drevje se ni dosti ozelenelo. Dva posestnika, Miha Longar iz Stranske vasi in Jožef Legan iz trga, sta stekla pod visoko smreko, ki pa ni dala dosti strehe, ko je začelo deževati nekoliko po strani. Zato je Longar to zavetje zapustil, da si poišče boljše. Komaj se je nekaj korakov odstranil, se nenadoma zabliska in strela udari v smreko. Njega se je poznala le ozka ožgana proga, a iskra je morala odskočiti na Legana, ki je še ostal pod smreko, ker se je nezavesten zgrudil in je začela obleka s plamenom goriti na njem. Longar in drugi v bližini vedreči ljudje, ki so videli ves dogodek, so po prvem strahu brz priskočili Leganu na pomoč, strgali gorečo obleko raz njega in ga drgnili z vinom, ki so ga za malec imeli s seboj, a ga niso mogli spraviti k zavesti. Ko je kmalu nato prišel nek posestnik z vozom po nastilj, so Legana položili vrh listja in ga peljali na dom. Šele na vozu se je zavedel in začel grozno kričati zaradi neznosnih bolečin. Vzeli so ga raz voz in ga na blazini prenesli na dom. Možno silno trpi. Hrbet in ena roka sta mu popolnoma trda in vsa ožgana.

Samoumori desetletnega dečka.

V Stublinah v Hercegovini se je te dni obesil 10letni Mirko Sedlar in sicer radi tega, ker so ga stariši po krivici osumili, da je ukradel en dinar.

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO, itd.

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo večeraj pošiljali po teh-le cenah:

500 Din	\$ 9.35
1,000 Din	18.40
2,500 Din	43.75
5,000 Din	91.00
10,000 Din	181.00
100 Lir	\$ 6.00
200 Lir	11.50
500 Lir	27.75
1000 Lir	54.50

Pri večjih svotah poseben postop. Poštnina je v teh cenah že vračunana.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vsprejeti cene določevati. Merodajne so cene dneva, ko denar sprejmemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa hrsojstvo.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATEV IZ STAREGA KRAJA V AMERIKI.
Pisna in pošiljke naslovite na:
ZAKRAJŠEK & ČEŠARK,
435 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list
v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj,
nedeljkov in dnevo praznikov.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

Naročnina:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za Chicago, Kanada in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00

The First and the Oldest Slovenian
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday
and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00

POZOR.—Številka poleg vašega naslova na listu znači,
do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker
s tem veliko pomagata listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnje številke v tednu je čas do četrtka dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Mussolini - Stresemann.

Mussolini je sprejel dopisnika nemško-nacionalnega lista "Der Tag" in mu v razgovoru dejal, da ni govora o zatiranju nemške manjšine na Tirolskem; da vodi Nemčija čustveno, ne pa realne politike, če misli na 200,000 Nemcev na Tirolskem, za ostale milijone Nemcev, ki se nahajajo po drugih državah, pa se ne briga. Mussolini želi dalje, da bi dobila Nemčija po teh volitvah nacionalno vlado. Mussolini je namignil nadalje na razoroženo, toda zelo pogumno Madjarsko in se nekako pritožil nad tem, da je Nemčija odklonila svoječasnno prijateljsko roko, katero ji je prožil Rim preko Brennerja, to pa rad tega, ker se sedanja Nemčija ne upa niti za las oddaljiti od frankofilske politike in skrbno pazi, kdaj začne Pariz gubanciti čelo.

Za Mussolinijem se je oglasil Stresemann in odgovoril na volivnem shodu v Kölnu Mussoliniju prav na kratko: Ni res, da se Nemčija za ostale svoje manjšine ne briga. Če pa bi obstojalo v tem slučaju resnično nasprotje med našo čustveno in realno politiko, potem bi Italiji staval vprašanje, zakaj ne more 40 milijonov Italijanov jamčiti 200,000 številni manjšini njen jezik in kulturo. Pripombe, naj dobi Nemčija narodno vladu, sploh ne razume, ker Nemčija že ima narodno vladu. Sploh pa je absurdna misel, da bi se hodilo spraševati k tujim politikom, kakšno vladu naj dobi nemška država.

Za uradnim zunanjim ministrom je tolmačil Mussolinijevo ponudbo tudi tisk, zlasti glavni organi vladnih in opozicijskih strank, iz katerih posnamemo: Če hoče postati Mussolini strankin član nemških nacionalcev, ki so v zatonu, je čestitati stranki in njemu. Pomisliti je le na razočaranja italijanske vijugaste politike in italijanski odpor zoper združeno Nemčijo. Morda bi kak nemški nacionalce, ki simpatizirajo pe svoji miselnosti s fašizmom, zamižal na eno oko, kadar bo Mussolini preskušal "lojalnost" južne Tirolske. Ta husarski polet iz Rima v Berlin in iz Berlina v Rim bo narod odklonil, kakor bi že ne bil zoper prijateljsstvo v Italijo. Te vrste poskus za zblizanjem obeh držav je jalov; Nemčija se od politike sporazumevanja s Francijo in Anglijo ne odmakne. Mussolini je napravil v verigi svoje znane impulzivnosti nov skok, oziroma obnovil, kar je ponujal že nemškim socialistom in pozneje tudi Stresemannu. Za ugoden trenutek je smatral čas, ko je zapustil Berlin skrivnostni angleški diplomat Birkenhead, ko je sam dal Evropi mnogo prilike, da je bil radi svojih sestankov s tujimi zunanjimi ministri junak dneva in ko je Nemčija na pragu državnozborskih volitev. Ker je dal svoje mnenje na razpologo ravno nemškim nacionalcem, hoče vplivati na to frankofobsko volivstvo. Italija naj torej stopi na mesto Francije.

Sporazum med Italijo in Nemčijo, pa naj bo že v katerikoli oziru, je ogromnega pomena ravno za Slovence, ki so kakor klin zariti med dva bloka, na kar so že ponovno opozarjali. Ali je ta sporazum korak bližje k uresničenju ali še vedno na mrtvi točki? Lahko trdimo, da je oster Stresemannov odgovor povedal vse in med vrsticami ponovil: Ne more se zlepa pozabiti na vlogo Italije v svetovni vojni; Italija je najhujši nasprotnik priključitve Avstrije k Nemčiji; nemško gospodarstvo, zlasti pa industrija, nima v Italiji, razen oddajaj reparaacij, bogve kaj iskati. Sporazuma z veselslo Francijo ne odtejeta še tako velike koncesije od italijanske strani. Nadalje je mnogo zanesljivejše iskati zveze tam, kjer je nosilec politike narod, organiziran v demokraciji, kar pomeni stalnost, kot pa tam, kjer ječ državu pod diktaturo. Tudi ni lahko jadrati proti javnemu mnenju, zlasti pri civiliziranem in kulturnem narodu. Kakšne simpatije pa uživa Italija med Nemci, ve

Italija sama. Organiziral se je splošen bojkot italijanski turisti; veliki nemški listi pišejo tako, da jih je Mussolini v Italiji enostavno prepovedal. Seiplov in Kolbov govor na Dunaju sta pripomogla še več; general Nobile je bil ob pristanku v Stolpu sicer uradno, a izredno hladno sprejet in končno: Mussolinijeva nova ponudba je bila gladko odbita.

Tako tudi nemški komentariji. Dvojna nevarnost za Jugoslavijo, da bi se združila huduč in Belcebub, torej še ni aktualna. Zadnji besedni dvoboj med Berlinom in Rimom pa je ponoven dokaz, da tudi Mussolini ne bo premaknil že ustaljene evropske politične linije.

NAZNANILO.

Chicago, Ill.

Vsem članom in članicam K. S. K. Jednote, ki gredo to nedeljo, 27. maja na slavnost v Milwaukee, Wis., se uljudno naznanja, da bomo imeli posebno karo na North Shore Line, ki odpelje iz postaje na Adams & Wabash točno ob osmi uri zjutraj, chikaški čas. Vožnja za tja in nazaj je znižana na \$4.30. Nazaj gremo v treh skupinah, prva nekako ob šesti uri, druga ob deveti in tretja pozneje, kakor bomo hoteli.

Zberemo se pred slovensko šolo točno ob sedmi uri zjutraj, chikaški čas, da gremo skupaj na Wood Street postajo.

Vabi se vso članstvo K. S. K. Jednote, kakor tudi ostalo občinstvo, da se pridruži k nam in pohiti na ta dan v Milwaukee. Razvedrila in zabave bo dovolj, da ne bo nikomur žal. Kdor hoče iti, naj se prijavi pri Mr. Frank Augustin ali pa pri spodej podpisnemu najpozneje do četrtka, 21. maja, do devete ure zvečer.

Bratski pozdrav.

John Gottlieb.

RAZNE VESTI IZ FOREST CITY.

Forest City, Pa.

V ponedeljek, 14. maja se je v cerkvi sv. Jožefa vršila poroka od Miss Frances J. Gerchman, hčerke Mr. in Mrs. Antona Gerchmana s Hudson ceste, ki je objubil v zvestobno Johnu Globokarju iz Simpsona. Družica je bila Miss Anica Bokal, drug pa Anton Gerchman. Svatba se je vršila na domu neveste. Nevesta je bila v službi kot prodajalka v Hub trgovini. Mlada zakonska bosta časovno bivala pri starih nevesti. Obilo sreče in blagoslova božjega!

Težka nesreča je zadela družino Mr. in Mrs. Novak iz Binghamtona. V četrtek 10. maja se je njihova osemletna hčerka, Mary igrala na šolskem dvorišču in je bila zadeta od žoge, katero so v bližini zbijali dečki. Dekletce je bilo na mestu mrtvo. Prizadeti družini, iskreno sožalje. Novakovi so bili do jeseni v Forest Cityju, nakar so se preselili v Binghamton. Pogreb nesrečne Mary se je vršil v soboto, 12. maja na katoliško pokopališče sv. Ane v Forest City. Po njej žalujejo starši, dve sestri in sorodniki ter številni prijatelji.

Obesila se je Mrs. Anna Wallace iz Brownale, soproga Johna Wallace, ki jo je našel mrtvo v kleti. Starja je bila 41 let, sodijo, da se je revici zmešalo. Zapušča soproga in šest otrok.

V Waymartsu se bo z delom katoliške cerkve St. Mary's kmalu pričelo. Svetišče bo stalo okoli \$22,000.

Neki farmar je v tukajšnji bližini kopal jamo, v katero je nameraval postaviti drog za ograjo. Pri kopanju pa je prišel do nekega železnega predmeta, ugotovili so, da je to topovska krogla iz za vojne pri Gettysburgu, ki se je vršila pred 65 leti.

Poročevalec.

FARMARSE VESTI IZ PUEBLE.

Pueblo, Colo.

Za nas farmarje je pravi blagoslov, če pada dež o pravem času. To je bilo začetkom tedna. Poleti se dežja ne veselimo, zlasti, kadar imamo zunanjetelo pokošeno. Tukaj v Pueblu se nahaja okrog 50 slovenskih farmarjev, pa nobeden se ne oglasi v listu, da bi kaj poročal. Lansko leto je poročala Mrs. Terezija Centa, kako so bili nekateri farmarji prizadeti po toči. Kasneje smo pa dobili preveč dežja, tako da se je marsikateremu vsa detelja spridila. Farma je ravno tako, kakor bi stavili v lotiriji. Vedno pričakujemo dobitka, ko že lepo kaže, pa pride kaj nepričakovanega in naš trud je pokončan.

Letos so se že zopet pokazale gosence, ki so nekaterim farmarjem uničile že precej sladkorne. — Kar nas je blizu mesta, se bavimo največ z zelenjavo za na trg, ker se vse lahko proda po taki ceni, da se trud izplača. Kar pa je bolj oddaljenih, pa sejejo sladkorno peso, fižol in žito. Imamo umetno napeljavno vodo za namakanje zemlje, ker je tudi zelo rodovitno, raste vse vrste zelenjava, žito in sočivje, le krompir ne obrodi tukaj. Če pa greš iz Pueble kakih 75 milj severozahodno do Remah, Colo, pa sadijo največ krompir. Tam je tudi precej Slovencev naseljenih. V jeseni pripeljejo krompir v velikih truckih po naših farmah. Lansko jesen so ga prodajali po \$1.30 sto funtov, kar seveda ni previsoka cena, če pomislimo, koliko je truda imel farmar, predno je prišel tako daleč, da je imel

kaj za trg.

V poletnem času je tukaj tudi dosti prekupčevalcev, ki kupčujejo s farmarskimi pridelki. Pridejo z velikimi trucki iz bližnjih rudokopov. V Puebli imamo "Vegetable Grovers, Coop. Association". Ta kompanija naloži po cele vagone in razpošlje zelenjavo po vsej Kaliforniji. Plačajo še precej dobro, tako da imamo puebleski farmarji lepo priliko prodati naše pridelke. Delati pa morajo tudi trdo, drugače ni nič. Celo otroci, še prav mali, pomagajo. Kjer imajo več otrok, da so dobri, se prav lahko šaja. Le to je hudo, ko otroci dorastejo dobijo željo po mestu in radi pokažejo farmam fige. Če pa se taki iz mesta vrnejo nazaj na farmo, pa hočejo živeti prav po lahkem. Kar nas je starejših, nismo več tako za delo, kakor smo bili pred dvajsetimi leti. Zatorej ni čuda, da je toliko faram na prodaj. Seveda, treba je delat, ker brez dela ni jela.

V kratkem bom zopet kaj poročala, ker vem, da je precej naših rojakov zaposlenih na farmah, ki radi čitajo dopise s farm, če bi le še tudi radi kaj poročali.

Pozdrav vsem naročnikom tega lista.

Mary Heglar.

R. R. 2, Box 196.

KAKO SMO POTOVALI IZ CHICAGO V NEW YORK.

New York, N. Y.

Na potu v staro domovino smo. Dolgo smo že pisali in govorili, kako bomo potovali itd. Konečno je prišel čas, ko smo morali na pot. Dne 16. maja ob 10:35 dopoldne smo se odpeljali iz Chicago za Union postaje. Bilo je nas 11 samo iz Chicago in dva iz Joliet. Bili smo vsi v enem vozni skupaj. Vožnja je bila prijetna. Za zabavo je pridno skrbel znan Mrs. Ahčan iz Chicago. Pripovedovala je nam pristne gorenske, da bi bili kmalu vsi od smeha popokali. Ravno to je nam preganjalo dolgočasje na vlaku.

Vozili smo se po pennsilvanski progji, ki vodi preko Columbusa v Ohio. Potnikom se je nudil po dnevu najboljši razgled. Polje je vse v zelenju in cvetju tako, da lepšega časa res ni mogoče dobiti za potovanje, kakor je ravno lepi cvetoči maj. Farmarji povečini vsi na polju, sadijo to in ono. Tu vlečejo konji razne pluge in poljedelske stroje, tam pa zopet vidiš mogočni traktor, ki vleče velik plug, ki reže kar šest brazd in se mogočno kotali preko polja. Spomlad, kako si krasna. . .

V mesto Columbus, Ohio smo dospeli ravno v mraku. Ker vlak stoji okrog 35 minut, sva stopila z Mr. Zelkotom iz Joliet, ki potuje s svojo soprogo v domovino na peron in ko zveva, koliko časa bomo tu stali, sva se odpravila preko postaje venka malo na ulico, da oglevata mesto. Videla nisva dosti, ker je ravno noč nastopala in zagrinjala mesto. Mesto Columbus je glavno državno mesto države Ohio in

šteje nad 260,000 prebivalcev. Vrnila sva se na vlak, ki je kmalu potegnil naprej. Nato smo se po kratkem razgovoru začeli odpravljati spat. Imeli smo navadne vozove coaches. Stegovali smo se sem in tja, pa je že križ, če tudi so mehki sedeži, kosti pa le človeka bole, če se ni moč pošteno stegniti. Pa v starih časih je bilo na ameriških vlakih tudi drugače. Za kvoder si dobil od porterja črna podzglavnico "povšter" in si tako vsaj glavo imel na mehkem. Zdaj pa je to odpadlo, neki zato, da ljudje rajši Pulman vozove naročajo za potovanje. Mrs. Ahčen je bila izmed vseh nas potnikov najbolj dalekovidna predno se je podala na pot. Vzela je seboj "povšter" in kajpada lepo po grofovsko spala na njem, tako da smo ji bili skoro vsi malo zavistni. Ob pol 11. uri zvečer sem še jaz naveličal stegovati semintja in zlasti ta mala na noben način ni hotela zaspati. Poprašal sem, če imajo zadaj v Pullman kari kak prostor prazen in konduktar mi odgovori da. Za vrhnega in spodnjega je zahteval \$6.75. Plačal sem in šli smo nazaj v Pullman karo'spat. Zjutraj smo pa mufali zopet nazaj v Coach karo, kajti če bi hoteli biti pa tudi po dnevu v Pullman kari bi stalo ob Chicago do New Yorka približno \$16.50 za dva. Tako sem pa skoro \$10.00 prihranil, zraven pa se nekaj naučil, kako si lahko človek pomaga ponoči v takem vlaku, tudi če v navadnem voz potuješ. Ostali pa so spali na svojih sedežih. Ko sem zjutraj nazaj "primufal" v Coach karo so nas že zopet pozdravili vsi veseli Mrs. Julia Kukman s svojima hčerkama, Mr. in Mrs. Zelko, Mrs. Ahčen pa je kljub svojemu povštru tožila, da jo malo hrbet boli. Mr. Kocjan iz Aurore pa si je želel, da bi bili že skoro v New Yorku.

V mesto Pittsburghu, Pa. je vlak stal skoro eno uro od 2:40 do 3:35 zjutraj, videli ga nismo, ker smo spali. V Harrisburgu smo stali okrog 20 minut, tudi tu smo si malo ogledali mesto s perona. Bilo je ravno oblačno in se je kadilo, zgledalo bolj, kakor Pittsburgh. Kako zgleda od lepem vremenu ne vemo. Vožnja od Harrisburga proti Philadelphiji je pa krasna. Svet bolj gorat. Grapa za grapo se ti umiče. Tudi farmske naselbine niso tako razdeljene ena od druge, kakor po zapadu. Vidi se po več hiš, ki so bližje skupaj, tako, da imaš sliko male vasi pred seboj. Kolikor bližje proti Philadelphiji vozi vlak, tem več drevedov vidiš in nekatero prav krasne sadne vrtove. Vobče prav lep razgled.

V Philadelphiji smo privozili okrog pol dveh popoldne. Vlak vozi precej časa preko predmestij, v katerih je ob progji videti celo vrsto raznih skladišč. Philadelphija je veliko pristanišče, v katerega sega po širokem ustju reke Delaware morsk zaliv. Tako smo videli skladišče iz Kohler, Wisconsin, iz Chicago in mnogih drugih velikih tvrdk. Kajti v

te skladišča dovažajo razne veltevrdke svoje produkte, tu pa jih nalagajo na ladije in potem razpošiljajo na razne dele sveta. Tako je Philadelphija zelo važno mesto. Je pa to mesto tudi eno najznamenitejših v zgodovini Združenih držav. Prva se je pričela in proglasila prva konstitucija in izjava ameriških revolucionarjev leta 1776. Tu imajo tisti sloveči "Liberty Bell" — zvon svobode. Mesto je stelo leta 1920, 1,922,000 duš. danes šteje že precej nad 2,000,000 prebivalcev.

Zelo značilno po vseh teh ameriških velemestih je, da kako naprej in naprej planirajo in čistijo zemljišča za predmestja. To smo opazili v Harrisburgu, zlasti pa v Philadelphiji. To se godi tudi v Chicagu in v vseh drugih mestih. To je znamenje za novi še silovitejši razmah naših ameriških mest. Koliko je za verjeti raznim prerokom naj sodi vsak sam, ampak napoveduje se, da bodo Združene države štele leta 1962. nad 200 milijonov prebivalcev. Danes štejejo nekaj nad 115 milijonov prebivalcev.

Vožnja iz Philadelphije do New Yorka traja okrog 2 ure. Tudi tod se nudi z vlaka lep razgled po New Jersey državi, v katero se privozi po tej pennsilvanski progji malo pred mesto Trentonom, kateri je že v državi New Jersey in je precej veliko industrijsko mesto. Prebivalcev ima okrog 130,000. Nato vlak vozi skozi Newark v veliki New York.

Dospeli smo v New York vsi srečno in zdravi v četrtek 17. maja ob pol 4. uri. V petek dne 18. maja pa smo odšli na brzoparnik "Le de France", da nas poverde preko oceana v Evropo. Vse domače prijatelje in znance najlepše pozdravljamo in zdravstvajete dokler se ne vrnemo nazaj med vas. Obenem vsem, ki so nas obiskali pred odhodom, spremili na na razne postaje itd. prav vsem izrekamo vsi potniki najlepšo priščno zahvalo.

Potniki.

HIMEN.

Cleveland, O.

V sredo, 23. maja, se je vršila poroka Mr. Franka L. Grdina z Miss Marie J. Svete. Poroka se je vršila na slovenskem način. Ob 9. uri zjutraj so prikorakali v famo cerkev sv. Vida. Mr. Frank L. Grdina je drugi sin našega odličnega rojaka Mr. Antona Grdina, predsednika K.S.K. Jednote. Nevesta je hčerka spoštovane Sveteove družine z 1062 Addison Road. Po cerkvenem opravilu se je vršil zajutrek v hiši staršev neveste. — Mr. Frank L. Grdina vodi že nekaj let veliko trgovsko podjetje Grdina and Sons.

Najiskreneje čestitke ženinu in nevesti. Bog vaju živi in obilo blagoslovi!

TICKI PA TAKI . . .

Chicago, Ill.

Ko človek hodi po svetu s trebuhom za kruhom, se mu vse mogoče lahko pripeti. Kakšen dan je lačen, da se mu pajček. (Dolge na 5. str.)

* PODLISTEK *

Gospodarstvo.

Frank Pleško, slov. farmar v Lemont, Ill.
(Dalje.)

Vemo, da nikdo ni popolen, in vemo, da vsi smo podvrženi slabostim in te slabosti sem imel priliko videti na svoje lastne oči dne 9. in 10. novembra m. l. v sodni dvorani kot porotnik v Circuit Court sodišču v Chicago, Ill.

Tu se pač v resnici vidi, kako ljudje pozablajo na oni starodavni latinski izraz: "Justitia fundamentum regnorum" — pravičnost naj bo podlaga državi, in zopet pokazujejo, da njihov zdravi duh ne živi v zdravem telesu.

Ker se ne maram v podrobnosti spuščati v tozadevno celo stvar, naj omenim v kratkem, da se je cela stvar končala od nas porotnikov pristransko in nepravilno, kajti za majhno stvarico, ki se je prigodila tožitelju, pa so mu hoteli prispevati \$50,000.

Trije smo bili med dvajstajimi, trezno misleči in smo vztrajali za par ur ter držali vrata celice zaprta, dokler ni prišlo iz petdeset tisoč nazdol na \$15,000, potem smo se jim šele "podali". Pa tudi to je bilo preveč za tako majhno krivico storjeno. Predvsem je bil zame najbolj zanimiv prihod sodnika v sodniški dvoranu, ki je prihajal točno ob 10. uri dopoldne. Njegov služabnik, kateri je bil že pred 10. uro našim mestu in je pazil na prihod sodnika, in ko se je le-ta prikazal skozi vrata v svoji črni, komodni in obenem veličastni halji, je udaril služabnik s kladivom trikrat zaporedno po sodniškem stolu in tako tudi trikrat zaporedno, ob vsakem udar-

cu s kladivom, zaklical: tukaj je!

Vsi v sodni dvoranu smo vstali v znamenje pozdrava in ko se je sodnik vsedel do svojega sodniškega stola, ki je stal na zvišenem prostoru, je dvignil svoje roke v vodoravno pozicijo ter se obrnil na tri strani, na levo, naravnost in na desno, se priklonil in komaj slišno spregovoril: sedite! Takoj zatem pa je poklical vso dvorano k redu in z močnim glasom ukazal: Začnimo! In pričelo se je.

Ker mi čas ne dopušča, da bi tudi to podrobneje opisal in se bojim, da bi g. uredniku nadležen postal, naj preidem k drugi točki.

III. Nekoliko pojasnil o sadjereji.

Že od nekdanj, to je od svoje rane mladosti, ko sem se učil cepiti drevesa v šoli, pa do danes, ko mi je pošlo že šest križev, sem imel, oziroma imam brezejno veselje do eksperimentiranja cepljenja dreves. —

Cepiti ali transplantirati je lahko, a vsekar bolj težko pa je in absolutno ne gotovo, kadar cepimo na način, ki ga še drugače razumemo pod besedo "križati". To se pravi, da smo s cepljenjem hkrati spojili oba drevesna soka v enega, kar pri navadnem cepljenju ostaneta vsak zase. Sta torej nerazdružljiva in zato se pa tudi sadež ne izpremeni. Vse drugače pa je, kadar se dva sorodna a različna soka združita v enega, tedaj pa lahko pričakujemo nov sadež in boljšega, kakor je bil poprej kateri od onih dveh, ki smo ju skupaj cepili ali združili.

Ta uspeh se je pa pri meni pokazal letos na hruški in mojem lastnem sadovnjaku, ker sem jo združil pred petimi leti z dvema različnima hruškama in sicer z eno rano in drugo pozno, kateri tretji je dozorični čas določen med časom zgoraj omenjenim. To je prav izboren sad, je še enkrat debelejši od prvih dveh omenjenih, je

po eni strani lahko rdeče pobarvan, ima prijeten vonj in je zelo okusen. Sedaj sem to hruško poslal na državni preiskovalni oddelci, Urbana, Ill., in kadar bom dobil poročilo o tem, bom prošil za prostor v Am. Slovincu, da ga bom priobčil.

Torej, hruška mi je delala zelo velike preglavice za časa mojega službovanja na sodniji v tem preklicanem velikem Babilonu in vsak majhen čas in priliko sem porabil, da bi našel horticulture državni oddelci, pa vse zaman. Agriculture oddelci sem našel, a prvega pa ne. Seveda ne, ker ga sploh v Chicagu ni. To sem pa zvedel šele potem, ko sem pisal v Washington, D. C., na informativni oddelci, na kar so mi odpisali in pojasnili, da se nahaja v Urbana, Ill.

(Dalje prih.)

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

Rev. K. Zakrajšek petdesetletnik.

Doba petdesetih let je lep kos človeškega življenja. V tej dobi preživi človek najvažnejši del svojega življenja. Ljudski pregovor pravi, da ko človek doseže petdeseto leto, "da Abrahama vidi". Dne 31. maja letos bo petdeset let, ko se je rodil nam ameriškim Slovenom dobro znani slovenski svečenik Rev. Kazimir Zakrajšek, bivši urednik "Ave Maria", večkratni slov. oo. predškanov v Ameriki in bivši župnik na večjih slovenskih in slovaških župnijah v Ameriki. Rev. Kazimir Zakrajšek je markantna osebnost za ameriške katoliške Slovence. Njegovo delo na polju ameriškega Sloventva je tako veliko in pa tudi tako važno, da nihče, ki noče nalašč zakrivati svojih oči, ne more mimo istega, da bi ga ne videl in ne omenil. S svojim neumornim in požrtvovalnim delom je vdihnil dušo in življenje katoliškim idejam med nami, da se je uresničilo in postalo meso in kri to, o čemer smo katoliški Slovenci v Ameriki že dolgo sanjali in hrepneli, toda uresničilo se ni, dokler nismo bili dobili moža — neustrašnega svečenika — ki je stopil na čelo in zaklical za menoj in naprej. To je bil v tem slučaju Rev. Kazimir Zakrajšek, ki bo letos 31. maja slavil svojo petdesetletnico.

Rev. Kazimir Zakrajšek.

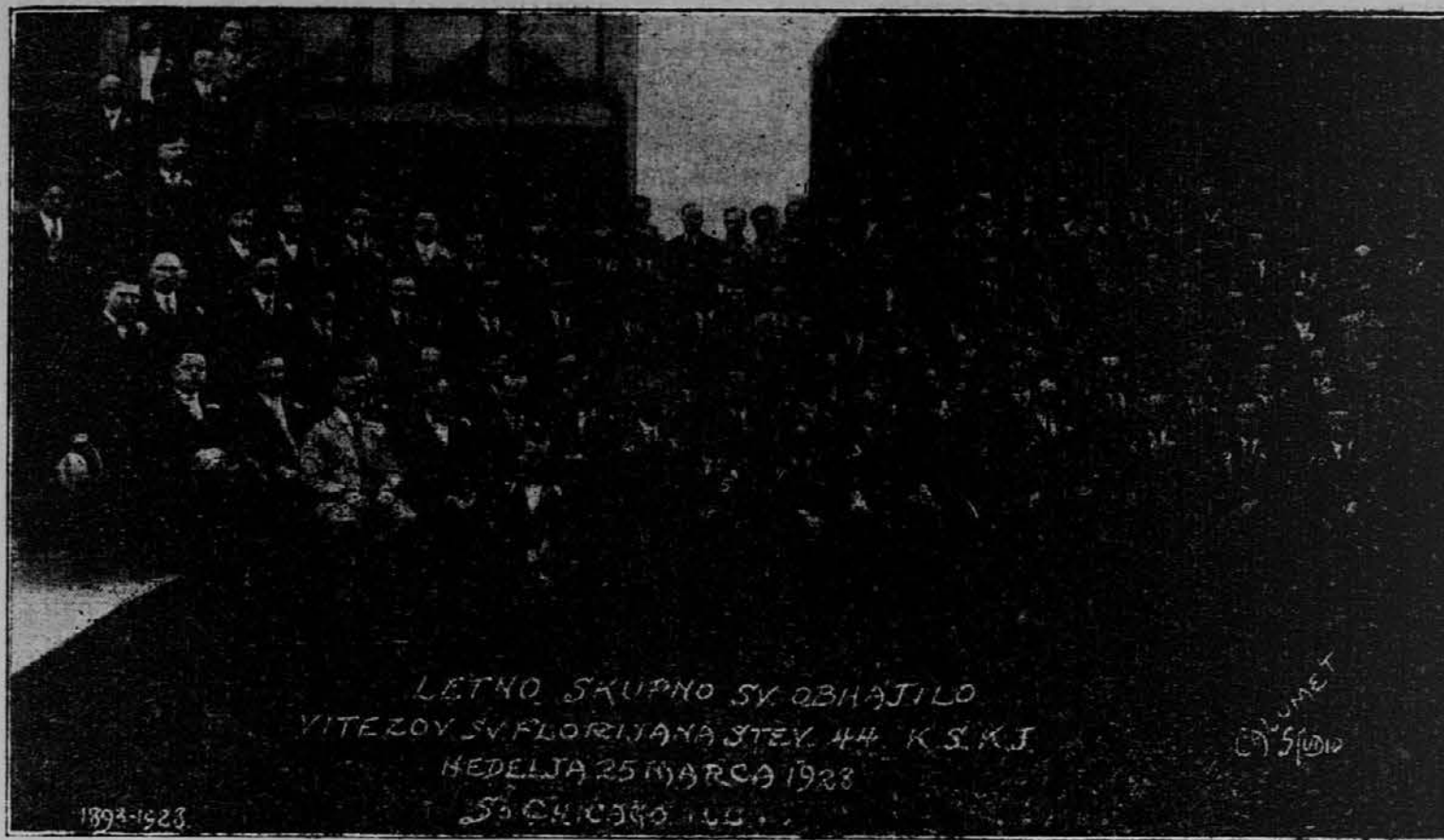
Njegovo delo za ameriške Slovence je zahtevalo 20 let njegovega življenja. Bil je to najlepši del njegovega življenja. Svoja mlada moška leta je položil na altar za svoj narod v Ameriki. To delo mu je vzelo njegova najlepša mlada leta. Zato ni več kot prav, da se moža, ki je toliko delal, spomnimo vsaj ob njegovih dneh in mu ob priliki kakor je njegova petdesetletnica, vsaj v duhu zakličemo tja v domovino: čestitke in na mnoga leta!

Rev. Kazimir Zakrajšek se je rodil dne 31. maja 1878 v Preserju pri Ljubljani. Šolal se je v Ljubljani in istotam stopil v red sv. Frančiška. V duhovnika je bil posvečen 14. julija 1902 in novo mašo je pel na Zalostni gori, podružnica v preserski fari. Leta 1906 je dospel kot še mlad duhovnik frančiškan v Ameriko. Lotil se je energično dela. Bil je mož širokogrudnega obzorja. Kot misijonar, ki je obiskoval slovenske izseljence v Ameriki po vseh raznih naselbinah, je videl kmalu, v kakih razmerah naš narod v tej novi domovini živi. Videl, kako so narod trumoma kvarili zlasti protiverski fanatiki s svojim tiskom. Da zastavi val tega protiverskega dela, ki je bil tedaj zajel že skoro tri četrtine našega ljudstva v tej novi domovini, je začel misliti tudi na okrepitev katoliškega tiska. Ustanovil je nabožni mesečnik "Ave Maria", izdal več propagandističnih brošur in tako začel neusmiljen boj z brezverstvom. Kajpada, da je zadel na sršeno gnezdo. Blatili so ga, napadali so ga z vsem svojim tiskom — toda zmagali niso. Ideja, ki jo je vrgel med ljudstvo, je zaživela v novem življenju, narod se je oprjel in danes, po preteku dvajset let njegovega požrtvovalnega dela, so razmere na celi črti drugačne. Pred dvajsetimi leti je bila protiverska struja v veliki premoči, danes lahko trdimo, da je fronta katoliških Slovencev v Ameriki močnejša kot fronta protiverskih fanatikov, najmanj pa vsaj tako močna, kakor je njihova. In to delo je začel naš današnji petdesetletnik Rev. Kazimir Zakrajšek.

Daleč od nas, tam v mili domovini, bo naš petdesetletnik prebil svoj petdeseti rojstni dan. Izčrpan — izdelan — rahlega zdravja, a prepričan sem, da zadovoljen v svojem srcu, kakor more biti zadovoljen le skrbni delavec za svoj narod. Koliko dela je on opravil na polju misijonstva. Kolikokrat je vzkliknil: dajemo in podpiramo tujezemske misijone. kar je sicer prav in potrebno, svoje rodne brate, ki jih trgajo brezverci proč od vere, tu v Ameriki, pa pozabljamo in prepuščamo na milost in nemilost brezverskim volkovom, da delajo in počenjajo z njimi, karkoli se jim poljubi. In res je tako. — Zato pa mu naj bodo posvečene tve vrstice v blag spomin, a obenem pa tudi v prijetno zavest, da ameriški Slovenci ga imamo v najboljšem spominu in da se zavedamo in znamo ceniti njegovo veliko delo, ki ga je izvršil za nas in naš katoliški pokret med nami ameriški Slovenci.

Brezdvomno pa je tudi za našega petdesetletnika to najprijetnejša zavest, da njegovo delo ni bilo zastoj, marveč da rodi najlepše sadove.

Ameriški Slovenci pa mu kličejo v duhu tja čez morje: Naš petdesetletnik bodi pozdravljen in na mnoga leta!

Slavnostni dan 35letnice društva Vitezov sv. Florijana št. 44, K.S.K.J.

Izid slavnostnega dneva 6. maja ob 35letnici društva Vitezov sv. Florijana št. 44 K. S. K. J. je izpadel v najlepšem pomenu, bolj ko je bilo pričakovati ter nam vedno ostane v spominu duševno uživanje, koje nam je bilo podarjeno istega dneva. Zaradi prevelikega programa smo morali nekaj točk odstaviti, ker mladina je nestrpno čakala, da se brž zavrti.

Program se je izpolnil v najlepšem vzporedu. Začelo se je, kakor je bilo že v Glasilu naznanjeno.

Društva so se korporativno udeležila slovesne sv. maše, katero je daroval za žive in mrtve društvenike duhovni vođa KSKJ., Rev. K. Cverčko ob asistenci domačega župnika Rev. B. Winklerja in Rev. Urankarja. Slavnostno pridigo je imel domači župnik in član društva Vitezov sv. Florijana, Rev. B. Winkler ter je z jedrnatim glasom in ginljivimi besedami obrisal življenje sv. Florijana, društvenega patrona, in opominjal, da ni zadosti, ako društvo samo njegovo ime nosi, marveč ga moramo častiti in po njegovih naukih se ravnati. Vsa čast mu je bil podarjen iskrene in podučljive besede.

Po sv. maši so vsa društva šla naravnost v halo pod cerkvijo, kjer se je serviralo jedila. Tu so bile mize pripravljene za vsako društvo posebej, z napisom, da je vsak član lahko videl, kam se ima vvesti.

Jedila so kuharice izborno pripravile, da si nismo mogli misliti boljše. Ko so se vsi gosti dovolj najedli, se je program nadaljeval v hali in sicer predsednik dr. sv. Florijana, brat W. F. Kompere, naznani občinstvu, da se program otvori, na kar zaigra orkester pod vodstvom Karl Medosha "Star Spangled Banner", nato zavihra ameriška zastava, potem orkester igra "Hej Slovenci", nato zavihra slovenska zastava. Zatem sledi himna, pesem sv. Florijana in se pokaže bandera sv. Florijana.

Potem pride na oder brat predsednik W. F. Kompere, ki pozdravi vse goste najprej v slovenskem, potem v angleškem jeziku ter predstavi ameriškega govornika, aldermana Mr. Rowan, ki je spošto-

van med narodom kot vzor katolika, ki nam je v dolgem govoru veliko zanimivega povedal in je povdarjal, da pozna osebnost pionirje Franka in Karla Medosha in je tudi poznal Father Kranjca in brata Kompere, Josepha, in se dobro spominja, kadar je bila zemeljska kupljena, kjer stoji cerkev sv. Jurija. Čast mu za njegovo spoznanje!

Po njegovem govoru je brat predsednik predstavil stoloravnatelja Rev. B. Winklerja, ki prevzame program v svoje roke ter z navdušenimi besedami pozdravi pričujoče ter predstavi pionirje in pokliče k govoru Karl Medosha, ki se pokaže na odru kot pionir ter z iskrenimi besedami nadaljuje pozdravni govor kakor sledi:

Častiti gospodje duhovniki, spoštovani gl. uradniki KSKJ. ter slavni društveniki, bratje in sestre! Človek na tem svetu se vedno trudi in si prizadeva za zboljšanje svojega življenja in če se mu njegovi nazori povoljno obneso, je zelo ginjen in se raduje uspehu, kojega doseže. Kmet poseje seme na njivo, in če mu letina v obilnosti obrodi, se vedno spominja tega pridelka, kateri mu je bil podarjen dotično leto.

Tudi mi društveniki Vitezov sv. Florijana se danes spominjamo v duhu in premišljujemo, kako smo napredovali in kakšen sad nam je obrodila ta njiva, katera nam je bila zasejana pred 35 leti. In ker se počutimo, da nam je dosti povoljen sad obrodila, se radujemo na uspehu in si želimo na dostojni način proslaviti ta dan.

Radi tega smo vas povabili semkaj, člani nam rojaki, možje in žene, fantje in dekleta, bratje in sestre, da nam pomorete povečati ta znameniti dan. Ker vidim pred seboj v okrožju prijazne obraze, korenite in spoštovane može in vzor žene, kateri ste iz oddaljenih krajev semkaj prišli in ste žrtvovali čas in denar, da ste naši želji ustregli in vašo uljudnost in bratsko ljubezen napram nam izkazali, sem v srečo ginjen in moji občutki so globoko vtisnjeni, ko vas vidim tukaj navzoče, ker vaša prisotnost vam jasno kaže vaše duševno občutje in goreče vnetje za napredek in bratsko združenje nam milega sloven-

skega naroda. Jaz kot pionir društva Vit. sv. Florijana vam v imenu društva iskreno častitam na navdušenju in se vam prisrčno zahvaljujem za prijaznost in naklonjenost, s katero ste se izkazali s svojo udeležbo k naši petintridesetletnici društvenega obstoja ter nam povečali našo proslavo in nam vneli srca za zblizanje in bratsko združenje.

Z veselim srcem Vas sprejememo v našo sredino, vse vam damo, kar imamo — vse vam je odprto! Ako vam kaj primanjkuje, povejte nam! Iz srca vam radi postrežemo, kolikor je v naših močeh. Počutite se domače pri nas, radujte se in veselite ter uživajte ta delež z našimi brati v pravem zadovoljstvu, da ko pridete domov k svojem, prinesete v sreih lepi vtis iz southchikaške naselbine in poveste vašim bratom in sestram, da še živi v naš duhu napredka ter da ljubimo našo svetinjo, katera nas blaži in povzdiguje, to je naša vera in naša narodnost.

Še enkrat vam se srčno zahvaljujemo na uljudnost in vas po bratovsko pozdravljamo ter vam kličejo: Dobrodošli! Vsi pričujoči društveniki Sv. Florijana zakličite jim trikrat slava!

Za tem govorom pride na vrsto deklamacija, koja izvaja član mladinskega oddelka Anton Salehar, kateri je očaral občinstvo z navdušenimi in jedrnatimi besedami in lepi slovensčini. Ne bomo navajali tukaj deklamacije zato, ker je preobširna, toda resnično, da je segala v dušo slehernega poslušalca, ker je odgovarjala vsebina v najlepšem pomenu temu spominskemu dnevu.

Pri koncu deklamacije izpochi pionirjema šopek cvetic v priznanje za njih zvestobo. Na to pionir K. Medosh povdarja pomen cvetic ter primerja naše življenje tem cvetkam: da naše življenje usahne kakor te cvetke, toda vonj ostane, in to je naša duša. Pri tem je opominjal in vzbujal mladi narod, naj se varje, da ta prijetni vonj ne izgine in se ne okuži, in to je najboljša pot, ako se pridružijo pod zastavo in okrije slavne K.S.K.J. Jednote, ker ona jim nudi ta duhteči vonj, kateri jih pripe-

lje v srečno večnost. Njegove srce segajoče besede so marsikomu oko zrosile od ginljivosti. Če ima človek še tako trdo srce, ga mora pretresti z občutki. Pri koncu govora podari pionir cvetlice deklamantu za njegovo požrtvovalnost, naj mu služi v spomin in ga vzbuja za povzdigo in procvit društva in naselbine vse njegovo življenje, na kar se zahvali na tem daru in trdno obljubi, da bo vpošteval in izpolnoval ta poduk. Ta prizor je izvalil vsestransko navdušenje in napravil globoki vtis na občinstvo.

Takoj po deklamaciji pride na vrsto pesem, katera je bila posvečena društvu Vit. sv. Florijana v spomin 35letnice, zložena in uglasbena po pionirju K. Medoshu, in pel jo je zbor društvenikov Sv. Florijana pod vodstvom J. Smrekarja. Da je imela pesem učinek, nam jasno kaže duševno občutje skladatelja.

Zatem zapoje mladi člani St. Florian's KSKJ. Booster Club humoristično pesem, katero je zložil W. F. Kompere, posvečeno gl. uradnikom K.S.K.J. in uradnikom Booster Cluba, katera je bila polna toplih stihov ter nas privedla iz globoko zamišljenih duševnih občutkov do razigranega srca in razvedrila.

Zdaj stoloravnatelj Rev. B. Winkler predstavi gl. predsed-

nika KSKJ. Mr. Antona Grdina. (Burni aplavz.) Kaj je Mr. Grdina? — to ve vsak Slovenec in Slovenka v Ameriki, da on posveti vse svoje moči za povzdigo in napredek slovenskega naroda in KSKJ., za kar mu vsak razsodni in odkritosrčni brat ali sestra KSKJ. mora dati priznanje. Njegovega govora ne bomo opisali, ker ga nimamo pri rokah in ga ne moremo navesti, da pa nam je veliko zanimivega in podučljivega povedal, je samoobsebi umevno, saj je Mr. A. Grdina dobro znan slovenski javnosti kot izboren govornik in navdušen lajik s svojimi neštevilnimi govori širom Amerike. Resnica je, da mu ni manjkalo zrelih besed, s katerimi nas je navduševal in bodril k edinstvu. Čast mu!

Po govoru gl. predsednika KSKJ., nastopi cerkveno pevsko društvo "Zarja" pod vodstvom Jos. Sterbenca ter zapoje pesem "Na planine!" kar je bilo občutljivo do srca. Zatem nastopi naše gore list, gl. tajnik KSKJ., Mr. Joseph Zalar, koji se često pokaže v naši naselbini in se vselej našemu povabilu odzove, ker je vnet z dušo in telesom za povzdigo in naraščaj KSKJ. Saj se je pač tako izkazal v svojem dolgoletnem poslovanju v jednotnem uradu. On nam je v svojem govoru marsikaj pojasnil in razodel. Naše spoštovanje!

Potem nastopi točka duet "Moonlight roses", pojo članice društva sv. Florijana Miss Mary Franko in Miss Mary Smrekar; spremlja jih na klavirju Miss Frances Smrekar. Njih milozvočna melodija je zelo prijala našim ušesom.

Zdaj stopi na oder častiti pionir in prvi predsednik KSKJ. Jednote, Mr. Joseph Stukel, kateri nam je dal podatke o organizaciji naših rojakov in ustanovitvi KSKJ., o kateri ni bilo še nobenkrat v časopisih resnično poročano, kdo je bil začetnik iste ter povdarja, da prva misel je bila izvedena med njim in Mihael Vardjanom, kateri je bil postavljen prvi tajnik iste. Njegova izvajanja so bila zelo pomenljiva. Častitamo!

Nato nastopi pevsko društvo "Zarja", ki zapoje kratko pa dotiptno pesem. Vse priznanje!

Potem predstavi stoloravnatelj Rev. B. Winkler duhovnega vodjo KSKJ., Rev. Kazimir (Dalje na 4. str.)

Denar v Jugoslavijo brzojavnim potom!

MI RAČUNAMO:

Za ameriške dolarje:	Za dinarje:
\$ 5.00 \$ 6.15	200 Din \$ 4.45
10.00 11.25	500 Din 2.80
15.00 16.25	1000 Din 12.90
20.00 21.45	1500 Din 28.00
25.00 26.55	2000 Din 37.00
35.00 36.70	3000 Din 55.40
50.00 51.89	4000 Din 78.50
75.00 77.50	5000 Din 91.00
100.00 108.00	10000 Din 182.00
200.00 204.50	15000 Din 278.00
300.00 306.00	20000 Din 368.00
400.00 407.50	30000 Din 549.00
500.00 509.00	40000 Din 724.00
600.00 610.50	50000 Din 909.00
700.00 712.00	60000 Din 1092.00
800.00 813.50	70000 Din 1280.00
900.00 914.00	80000 Din 1441.00
1000.00 1015.00	90000 Din 1622.00

Za pošiljke po pošti se sprejema samo Money Orders, American Express ček, ali pa bančni draft, Osebnih čekov po pošti ne sprejemamo.

Nobenih drugih pristojbin in nobenih odbitkov v Evropi.

Metropolitan State Bank

2201 WEST 2nd STREET, CHICAGO, ILL.

Uradujemo: Dnevno od 9:00 zjutraj do 4:00 popoldne. Ob torkih in sobotah do 8:30 zvečer.

KAPITAL IN PREDITEK: \$300,000.00

PROMET IN VIRI NAD \$3,500,000.00

SLAVNOSTNI DAN DR. VI- TEZOV SV. FLORIJANA.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

ja Cverčko kateri izreka, dasi je zmožen v slovensčini govoriti čeprav ni rojen Slovenec, ker smatra, da bo bolj dosežno za mladi narod, hoče v angleščini povedati. V svojem vzpodbudnem govoru je izvajal, da so verske zadeve v KSKJ. jako povoljne, dasi je slišal poprej od gotove strani, da KSKJ. ni v verskih zadevah prav vpeljana in da so vsakojaki nasprotniki katoliške vere člani te Jednote, — toda on to zanika, da ta trditev ni bila resnična, ampak izvita. Ker se je sam prepiral, da člani KSKJ. so vzor-katoliki in ne dvomi, da bo KSKJ. napredovala v članstvu, da bo dosegla stotisoč članov v številu v bližnji bodočnosti. Zaupa v ta mladi svet, da bo zvest ostal v verskih načelih, ker imamo jasni dokazi, kako se katoliška cerkev čedalje bolj širi v tej zemlji. Njegove navdušene in podučljive besede so napravile veliko pozornost na poslušalce. Čast in hvala vam!

Po govoru duhovnega vodje nastopi hrvatski pevski zbor "Velebit" pod vodstvom Mr. Horvata z dvakratnim nastopom. ki je pel krasno umetne skladbe. Živeli!

Zatem stoloravnatelj predstavi k besedi še druge uradnike KSKJ.

Na vrsto pride Frank Gospodarich, finančni nadzornik KSKJ., kateri je v čisti angleščini izvajal zanimiv govor in družstvu čestital na proslavi.

Za njim govori naša korenina in spoštovani rojak, finančni tajnik KSKJ. Mr. Frank Opeka. Ko slišimo to ime, že vemo, kdo je ta možak, saj slovi po celi zemlji kot večletni uradnik KSKJ. in vodja waukeganskih Slovencev. On nam je povedal, da ga najbolj briga denar ali pravo investiranje ter častit društvu na obletnici in želi, da bi nam blagajna dobro napredovala. Naj bo uslišan!

Potem sledi govor nadzornika KSKJ., Mr. Louis Železnikarja, kateri z jedrnatimi besedami čestita pionirjem in družstvu na spominskem dnevu ter želi dober napredek. Ne smemo pozabiti, da je stoloravnatelj predstavil tudi dijaka Mr. F. Zihlerle, kateri je član društva sv. Florijana in Booster kluba, ki je s krepkim in nadarjenim glasom povdarjal, da je ponosen, ker je Slovenec in član tega društva in kluba.

Zdaj sledijo govorniki raznih društev: za dr. sv. Štefana št. 1 KSKJ. predsednik Mr. Zefran, kateri v svojem zanimivem govoru izjavja, da se trije možje najbolj srečni štejejo danes tukaj in to so: dva pionirja dr. sv. Florijana in začelnik ter prvi predsednik KSKJ. Mr. Jožef Stukel, katerim je

ta slavnosten dan, ter čestita pionirjem in želi društvu lep napredek. Zatem govori predsednik dr. sv. Jožefa št. 2 K.S. K.J., Mr. Šega, kateri tudi čestita pionirjem in celemu društvu na tem veličastnem dnevu ter želi najboljši uspeh.

V imenu dr. sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., je izrekel čestitke in pozdrav Mr. Louis Lavrich.

Za njim govori za društvo sv. Jožefa št. 220 Mr. F. Gabrieli. Tudi on pozdravlja in čestita k tej proslavi.

Za hrvatsko dr. sv. Josipa HBZ. govori Mr. Brkletic, kateri v svojem govoru opominja, da bi se vsi Slovani združili. Naj pri tem omenimo, da se stoloravnatelj Rev. B. Winkler zahvali v imenu društva Vit. sv. Florijana posameznim govornikom. Čast Vam!

Zdaj nastopijo članice društva Matere Božje št. 80 K.S. K.J., Athletic girls, ki pojejo vesele in komične slovenske narodne pesmi, za kar so žele živo navdušenje. Za tem govori uradnica KSKJ., tretja podpredsednica Mrs. Louise Likovich, kateri je tudi tajnica dr. Matere Božje št. 80, in v svojem pomenljivem govoru povedala dr. Vit. sv. Florijana, da daje vzgled vsem društvom v So. Chicagu ter vzorno sledijo njih poti v vzglednem namenu ter čestita društvu na lepem uspehu ter voči še boljši napredek.

Za njo je govorila predsednica dr. Matere Božje št. 80, Mrs. M. Stanko, kateri je tudi stavljala dr. sv. Florijana v pravo luč in čestitala društvu k tej proslavi ter voščila društvu, da bi se podvojilo do 40letnice, na kar jima stoloravnatelj Rev. B. Winkler izraža v imenu društva sv. Florijana prisrčno zahvalo.

Po tem govoru nastopi cerkveni organist Mr. Jožef Sterbenc, kateri zaigra solo na klavir. Živahni allegro, koje prav ugaja mladim ljudem.

Zdaj sledi orkester. Zatem igra na klavir "Sky-lark" Miss Frances Smrekar, koja je prava umetnica v tem poklicu. Naše priznanje!

Končno sledi slovesen sprejem novih članov, katere zapri-sega sam glavni predsednik KSKJ., Mr. Anton Grdina, in pri tem se pridruži k njim na oder dva živeča pionirja društva sv. Florijana. Jožef Mavretič in Karl Medosh, katerim vpričo novih članov pripne gl. predsednik KSKJ. cvetke na prsi, bele in rudeče barve, in pri tem omeni, da bela cvetka pomeni za njih zvestobo, rudeča pa ogrevanje.

Nato pionir K. Medosh izrazi zahvalo Mr. Anton Grdini v sledečih besedah:
Dolžnost me veže brat glavni

predsednik, da Vam v imenu nas dveh pionirjev izražam prisrčno zahvalo za to čast, katero ste nam izkazali, da ste te cvetke nam na prsi pripeli v znak naše zvestobe. Še večjo čast ste pa izkazali našemu društvu, ker ste se iz daljnega kraja udeležili naše slavnosti. To je neprecenljivi dar za nas, kateri nam ostane v trajnem spominu, ker pokazali ste pri tem Vaše goreče navdušenje za napredek in procvit naše KSKJ. Mi društveni in člani KSKJ. se srečni štejejo, da smo Vas dobili za vodjo ravno v času, ko je bil najbolj potrebno, da ste nas obudili k življenju in nam pot pokazali do zboljšanja našega.

Vi vidite nagib slovenskega naroda, kako se utaplja v temo nezavesti ter izgublja najdražji zaklad: sv. vero, in sovražnik poseže prste vmes ter se veseli našemu razpadu ter Vas napadajo kot našega vodjo, pa Vaša vztrajnost in pogum se bori zoper te, kateri Vas napadajo ter odbijate vse navale in jih slavonsno premagujete s tem, da naša KSKJ. vzgledno napreduje.

Vodite nas vedno po Vaši začrtani poti in mi Vam hočemo slediti, ker čas je tudi za nas Slovence, da sprevidimo in damo priznanje temu, kateri nam služi in se trudi za zboljšanje naše.

Ako ne bi imeli Vas za predsednika, smelo trdim, da naša KSKJ. ne bi toliko narasla v članstvu, kakor je, ker akoravno bi drugi predsednik imel gorečo voljo za povzdigo K.S. K.J., pa mogoče ne bi znal kako ukreniti ali pa ne bi bil zmožen.

Jaz kot pionir se Vam v imenu društva sv. Florijana srčno zahvaljujem na Vaši u-ljudnosti in požrtvovalnosti, da ste se pridružili k naši 35letnici in nam povečali našo proslavo ter upamo, da nas zopet v bodočem obiščete, ako prej ne, saj ob naši 40letnici, in trdno želimo, da bi nam načelovali, dokler bi Vam Vaše moči dopuščale.

Mi društveniki in člani K.S. K.J. smo lahko ponosni na ves Jednotin odbor, kateri nam zvesto služi in dela za procvit KSKJ. Čast Vam! Živeli! Na mnoga leta!

S tem je bil program banke-ta končan, na kar se je začelo živahno gibanje in vrtenje po dvorani vse veselo in polno navdušenja, mladi in stari so se vrteli kar na mestu, ker dvorana je bila natlačena z narodom, tako da je z velikim naporom prišel težnji do okrepčevalne kapljice.

Tako smo se radovali do 2.

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

zjutraj ter se podali domov polni razvedrila in dušnega užitka, kar nam ostane vtisnjeno za vedno v naših srehi.

Vsem udeležencem in sotrudnikom izrekamo naše priznanje in srčno zahvalo!

Naj bo posebna zahvala izrečena Miss Katy Triller in An-na Marinoff za njih požrtvovalna dela v kuhinji.

Za društvo Vit. sv. Florijana št. 44 KSKJ., So. Chicago, Ill.:
Odbor.

RAFAEL URŠIČ PRIJET.

Član Prpičeve roparske tolpe v ljubljanskih zaporih. — Po dveletnem boganju je padel pravici v pest bogokletnik in lenuh.

Ljubljana, 3. maja. — Spnoči je privedla v ljubljanske sodne zapore orožniška patrolja mrkega in razcapanega klateža Rafaela Uršiča, doma iz okolice Mokric, Gore in Podgradca, kjer je bilo znano torišče in pribežališče zloglasne Prpičeve tolpe, ki ji zdaj krojijo strogo sodbo pred zagrebškim senatom, in je bilo o žalostnih in strahotnih delih teh tolovajev že parkrat obširneje poročano.

Oblasti domnevajo, da je v varnih prostorih nahajajoči se Rafael Uršič najbrže član zloglasne roparske družbe, ki se je ves čas, odkar so polovili večino rokovanjave firme Prpič & Comp., znal spretno izmikati roki pravice in je sedaj le po naključju prišel za zamrežena okna. Rafael Uršič, pod čigar imenom se jetnik izdaja, je trditi spočetka, da je slovenskega pokolenja, izdajal pa ga je hrvatski akcent in je končno le priznal svojo domovinsko občino. V kraju Prpičevih rokovanjave je živel 22 let in je opravljal v tem času najrazličnejše službe. Ko je roparsko delovanje Prpiča in njegovih drugov najbolj cvetelo, je imel Rafael razne službe v tamkajšnji okolici, a je bil povsod le kratek čas. Bil je bančni sluga, šumski delavec in drugo. Javil se pa je večkrat celo k orožnikom, a ni bil sprejet. Baš to njegovo veselje, ki ga je gojil do orožniškega stanu, je zelo sumljivo. Saj je znano, da je Čarugova in Prpičeva družba nastopala na svojih roparskih pohodih posebno rada med samotnimi gozdni selišči in to v orožniških uniformah. Citateljem je znan tragičen konec gozdarskega upravitelja Pirkmajerja, katerega so

ustrelili Prpičevi "orožniki".

Za upravičenost domneve, da je Uršič eden izmed Prpičevih pajdašev, govori dejstvo, da je Uršič takoj nato, ko so aretirali Prpičovo družbo v naselju, ki je četrt ure oddaljeno od Uršičevega doma, pobegnili v svet. Od tedaj se je klatil neprestano po Jugoslaviji. Med tem časom ni stopil niti enkrat v svoje domače kraje, pač pa je blodil povsod drugod. A nikjer ni ostal za daljšo dobo. — Najraje se je držal med tem časom samotnih selišč, zginil pa je povsod že po preteku nekaj dni kakor kafr.

Zadnje čase se je Rafael Uršič klatil po novomeški okolici. Vedel je, da je Slovenija radi odlične javne varnosti zanj kakor žerjavica. Po dolenskih gričih je menjaval svoje bivališče celo dnevno. Na svojem pohodu je prišel tudi preko Rogensperka v Smartno. Mož je moral biti pač zelo lačen, ker je stopil v več hiš ter prosil povsod za hrano. Kmetje so bili seveda pripravljeni nasiti krepkega in stasitega moža pod pogojem, da prime za delo, katerega sedaj na pomlad nikjer ne manjka. Tujec se je oglašil tudi pri fotografu Ljubli-

čev. "Nasekajte malo drv, pa do-bite kosilo," mu je dejal gospodar.

A tujec je osorno odgovoril: "Še svoj živ dan nisem delal, pa tudi ne bom!" . . . nakar je krepko preklinjajoč ošel k so-sedu.

Tam se mu je dogodilo isto. Sedaj pa je bil tujec na mah ves v nekem čudnem ognju. — Stekel je na cesto, kjer stoji znamenje. Na cesti je zagrabil bogokletnik, strašno roteč in preklinjajoč, težko skalo ter jo tresčil v Križanega.

"Pomagaj mi, če si Kristus!" je grozeče zarjul. Vedel se je nato surovo in je najpudlejše skrunil verska čustva avzočih. Pa je bil božjekletniku usojen hiter konec. Po cesti sta prišla po službenem obhodu dva orožnika, ki sta tujca aretirala in ga odvedla s seboj.

Da se je Uršič dal orožnikom nemoteno prijeti in da je pričel rogoviliti ob prometni cesti, domnevajo javni organi, da leži vzrok v tem, ker se je Uršič naveličal neprijetnega boganja in stalne opasnosti, da pride le kmalu pravici v roke.

V ljubljanskem zaporu se Uršiča fotografirali in daktiloskopirali, nakar so poslali njegove opise na vse orožniške postaje, kjer se je potikal sam in

pa Prpičevi pajdaši. Da bo sum je jetnik nevaren delikvent, je oblastev najbrže upravičen, govori dejstvo, da so našli med Uršičevimi papirji seznam nekaterih oseb, med katerimi se nahaja tudi Prpičovo ime. Da

Naš izdelek prekosi vse druge na trgu . . .
— brez izjeme!

Če me odjemalec, katerega ne bi rad izgubil vpraša, kateri izmed sladov (malt) je najboljši, mi odgovorim: "Budweiser".

Seveda, ne morem dati premije ali kaj drugega povzru. Je preveč prave kvalitete v tem izdelku. PAČ PA . . .

vzalka kana, ki gre iz moje trgovine, me spriznaji z novim odjemalcem. . . prijatelj zopet pridejo in kupijo še več.

Budweiserjev Malt Syrup pripravljamo do bo-
ljeja okusa počiva, kuha ali kaj slinca.

ANHEUSER-BUSCH, St. Louis
Western Sales Corporation
1525 Newberry Ave. Distributors Chicago, Ill.

Budweiser
Prava kvaliteta Malt Syrup

BM-72

Phone
Canal
6138

J. H. Nelsner
WESTERN PRICES

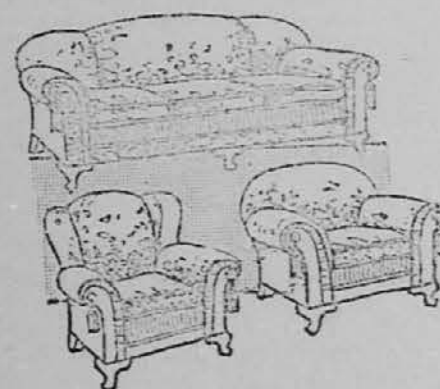
Phone
Crawford
4124

2107-11 WEST 32ND STREET, CHICAGO, ILL.

"Domača trgovina za vsako-
vrstne hišne potrebščine"

"PRIDITE, DA SE SAMI PREPRIČATE".

Sedaj je čas, da si ogledate našo zalogo, če rabite le mislenost, ali kakšno veliko stvar, pri nas dobite vse. — Ujuidno vas vabimo, da pridete v našo trgovino vsak čas. Zelo bomo vpoštevali vaš obisk, kot sosedi.

V sobi, kjer prebivate in kamor peljete goste, imate radi, da je čedno. Mi imamo veliko zalogo pohištva, ki bo odgovarjalo vašim zahtevam. Leseno ali prevlečeno. Garantiramo, da boljšega ne dobite za to ceno.

Naša zaloga otroških vozičkov je popolna, izdelava krasna in moderna, zadnje novosti od l. 1928. Ponos vsake matere je, da svojega maleka pelje na sprehod v lepem vozičku.

PRIDITE POGLEDAT, DA SE SAMI PREPRIČATE.

Armstrong's Linoleum
for Every Floor in the House

Za tla imamo veliko zalogo karpetov in drugih preprog. Tukaj označeni Armstrong linoleum prednjači v Ameriki in smo ponosni, da ga tudi mi imamo v zalogi, da lahko postrežemo občinstvu z najboljšim. —

"GOVORIMO VSE INOZEMSKJE JEZIKE".

ZASTONJ ONIM, KI TRPIJO ZA NADUHO

Vzorec zastonj za nadušlje ljudi. Metoda po kateri se bolezen pozdravi, ne da bi se pri tem izgubilo kaj časa.

Imamo metodo, ki kontrolira naduho in mi bi radi, da bi jo poizkusili na naše stroške. Ne vpraša se, koliko časa že trpite, tudi kronično naduho pozdravi. Pišite po vzorec. Nič ne de, v kakšnem podnebnju živite ali koliko ste stari in kakšno je vaše delo, če vas muči naduha, naša metoda vas bo gotovo pozdravila.

Zlasti onim bi mi radi poslali vzorec, ki so že obupali, ker so poizkusili že več zdravil, ne da bi kaj pomagalo, tudi ne opij in enaka sredstva. Mi bi radi dokazali vsem, da naša metoda vas reši težke sape, piskanja v prsni in vseh takih nepravil.

Ker vas vzorec prav nič ne stane, ne izgublajte časa. Pišite takoj. Ne pošiljajte denarja. Pošljite spodnji kupon še danes.

Brezplačni poskusni kupon.
FRONTIER ASTHMA CO.
1813 F. Frontier Bldg., 462 Niagara St., Buffalo, N. Y.
Pošljite vašo brezplačno poskušnjo metodo na:

FRANK OPEKA

Trgovina z mešanim blagom in obuvali.

502 — 10th STREET — WAUKEGAN, ILL.

SPOMLADNE OBLEKE.

Naznanjam, da sem prejel ravnokar veliko zalogo spomladnih in letnih oblek za može in fante, vsake barve in velikosti. Pridite in ogledajte si jih!

Ravno tako imam veliko zalogo obuval, s katerimi vam postrežem v zadovoljnost!

Cene zmerne, blago jamčeno, — postrežba točna!

Slovenskemu občinstvu se priporočam v naklonjenost!

SUPERIOR FUNERAL SERVICE
Edward Schmidt, Funeral Director
THE BALLHORN FUNERAL TEMPLE
Uporaba mrtvašnice brezplačna. — Odprto noč in dan.
Phone 439.
8th Street in St. Clair, Sheboygan, Wis.

JACOB GEREND FURNITURE CO.
704-706 West 8th Street, Sheboygan, Wis.
Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.
Tel.: 377-J — 4080-W.

W. A. PFISTER
JEWELER
On the Cor. 8th Str. and New York ave., Sheboygan, Wis.

Merchants & Miners Bank
CALUMET, MICHIGAN
Glavnica \$200,000 Preostanek \$200,000
Nedeljni dobiček.....\$190,000.
GORDON R. CAMPBELL predsednik
THOMAS H. WATSON, podpredsednik
FRANK J. KOHLHAAS, V. P. in blag.
E. H. MANGER, pomožni blagajnik
W. G. CUDLIP, pomožni blagajnik
PETER TALENTINO, pomožni blagajnik.
IZVRŠUJE VSA BANČNA POSLA ZANESLJIVO.

Iz življenja in sveta.

DVA ZANIMIVA DOGODKA Z DOLENJSKEGA.

Novo mesto, 4. maja. — Pred kazenskim senatom se je te dni zagovarjal zaradi raznih deliktov znani pustolovec Slavko Grčar, rojen leta 1896 v Novem mestu, pristojen v Ljubljano, bivši lesni trgovec, že kaznovan.

Iz obširne obtožnice posnemamo, da se je Grčar izdajal za agronoma, inženjerja in lesnega trgovca. Posebno rad je tvežil ljudem, ki si jih je izbral za svoje žrtve, da bi si rad kupil večje pestovost. Ko se je lažni muhi v Novem mestu, je na pr. kupoval graščino Srebrnice. Kjerkoli se je tu pokazal, so ga imeli za denarnega moža, čeprav je bil v resnici brez beliča. Šele, ko je pričel ostajati dolžan za hrano in stanovanje in si je pričel izposojati denar, so pričeli sumiti, da ne more biti z možem vse v redu. Te sumnje so bile potrjene, ko ga je nenadoma vzel noč, ne da bi pompel poravnal svoje obveznosti.

Medtem pa so se njegove potegavščine čedalje bolj množile. Prebrisan kakor je, je potuhtal, da bi bilo najbolje, če goljufa za majhne zneske. Ko se je po dveletnem skoro nepretrganem delovanju posrečilo lažničinstva letos 4. februarja aretirati, so skoro dnevno prihajale prijave ogoledanih. Med drugimi je oslepel: trgovec Antona Rojca v Ljubljani za 600 Din, posestnik Stano Telbanovo v Polju za 520 Din, posestnik Matija Žitkovo na Verdu za 80 Din, gostilničarja Frica Waldanda v Križevcih za 180 Din, gostilničarja Minko Jermarčiča v Novem mestu za 95 Din, natakarico istotam za 400 Din, trgovčevca ženo Sonjo Radoničovo v Ljubljani za 141 Din, voznika Ferdinanda Sisko v Krškem za 70 Din, gostilničarja Frana Sasteršiča v Hotinju vsi za 77 Din, trgovca Stanislava Kneza v Križevcih za 40 Din, finančnega preglednika Frana Kunca v Ljubljani za 60 Din, župnika Janeza Filipiča v Krškem za 100 Din, itd.

NAPAD Z VITRIOLOM.

Ljubljana, 3. maja. — Ko se je vračala sinoči okrog 23:15 članica gledališkega zbora gđc. Zofija Ferjančičeva po Lžanski cesti proti domu, ji je dobrih 30 korakov pred domo hišo priskočil nasproti neznan človek, ki jo je prijel za rokav, ji strgal plašč, tisti hip pa tudi že brizgnil v obraz neko jedko tekočino. Ferjančičeva je pričela vsa preplašena kričati, ker je začutila v levem očesu pekočo bolečino. Neznani napadalec je med tem hitro izginil ter se izgubil v noč, dočim je Ferjančičeva odhitela v domačo hišo. Tamkaj je v naglici povedala, kaj se je zgodilo, nakar jo je mati, močno opečeno in s težko poškodovanim očesom, spremila na dolenski stražnik. Po prijavi dogodka so s stražnice obvestili rešilno postajo. Oko Ferjančičeve je postajalo od trenutka do trenutka slabše ter so morali napadanko z rešilnim avtom odpeljati v splošno bolnico. Tamkaj so ji zdravniki takoj nudili pomoč in ji le s težavo rešili oko. Zdaj se je njeno stanje že dokaj izboljšalo in zdravniki upajo, da ji ohranijo vid.

GROZOTE BOLJŠEVIŠKIH JEČ.

Inozemski listi priobčujejo poročila o razmerah na zloglasnih Solovečkih otokih v Severnem ledenem morju, kamor pošiljajo boljševiski politične izgnance. Poveljnik Solovečkih otokov je Nogtjev, bivši morinar na zgodovinski križarki "Aurora", ki se je prva pridružila boljševiskom in ki je bombardirala carjev dvorec v Petrogradu. Nogtjevu so dodeli Kvizinski, Jakovljevič in Eichmann, vsi trije pravi krvniki. Kvizinski je bil svoj čas upravitelj zloglasne jetnišnice v Holmogorah, kjer so boljševiski leta 1921 na zvezski način pomorili 11.000 ljudi. Interniranci na Solovečkih otokih so razdeljeni v tri skupine. V prvi so protirevolucionarji, v drugi socialistični nasprotniki sovjetov, v tretji pa navadni zločinci. Najbolje se godi socialistom. Navadnim zločincem, vlomilcem, morilecem, razbojnikom itd. se godi nekoliko slabše. Najslabše se godi protirevolucionarjem, med katerimi je tudi mnogo žensk. Vsi interniranci morajo ob pihli in zelo slabi hrani v hudi zimi težko delati. Pripetilo se je že, da so pazniki ustrelili jetnika, ki je pod težo dela omagal in se zgrudil. Vsak najmanjši prestopok se kaznuje s pomočjo posebnih mučilnih naprav, ki jih je izumil neki Smolinski. Najstrašnejša je ječa na gori Sekiru. Tu so kaznjenci zaprti v bivši cerkvi, kjer vladata popolna tema in mraz, ki znaša najadno 30 stopinj pod ničlo. Interniranci čepo v svojih brlogih v samih srajcah in spodnjih hlačah. Hrana obstoja iz vroče vode in 20 dekagramov kruha dnevno. Mnogi interniranci že čez nekaj dni zblazne ali se pa izpremene v zveri, ki

Obtožence, ki je začel iskati svoje žrtve tudi med ločenimi ženami, kakor je razvidno iz obtožnice, je srednje velike postave, eleganten ter zelo sigurnega nastopa. Svoje številne grehe je skušal zagovarjati z brezposelnostjo, vendar mu senat ni verjel. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe.

V Gotni vasi so neznani zlikovci odkopavali na hribu, ki mu pravijo domačini Brezje, do 2 metra globok grob, ki je baje še iz keltskih časov, in odnesli več zgodovinskih znamenitosti.

Hrib Brezje uživa velik sloves radi dveh prastarih grobov, v katerih je slutil lastnik posestnik in mlinar g. Fran Bon mnoge dragocenosti. To so izvedeli nepoklicani elementi in se namenili g. Bona prehiteti z odkopavanjem zemlje. V noči od sobote 23. aprila na nedeljo so odkopali en grob in pobrali iz njega razno posodo. Več kosov te je našel naslednjega dne lastnik, ko je prišel, kakor običajno, pogledat k grobovoma.

Za Brezje se sedaj zanima več strokovnjakov geologov. Kakor čujemo, bo g. Bon v kratkem odkopal drugi grob, da se prepriča, kaj hrani v sebi. Seve bo moral pohiteti, ker govori ljudstvo, da so na Brezjah zakopani zakladi in se utegne pripetiti, da odkopljejo zlikovci tudi drugi grob, če ga ne bo lastnik medtem zastražil.

Pioneer Livery Stable
John R. Ryan, Prop.
POGREBNI ZAVOD — SLUŽBA NOČ IN DAN.
Cor. 6th & Portland Strs.
Tel. 25
CALUMET, MICH.

napadejo vsakega, kdor se jim približa. Nešteto internirancev je že zmrznilo.

ZA 80 MILIJARD NEPREMIČNIN

ima francoska država. Od tega je med drugim 1,429.882 ha gozda, ki daje na leto 168.886.983 frankov dohodkov, rudniki — brez saarskega ozemlja — so bili l. 1925 vredni 518.020.000 frankov; vodnih sil je izrabljenih za 200.000 kilovatov, kar prinaša drzavi 5,160.000 frankov letno; javne poti in ceste znašajo 39.611.879 km in obsegajo približno 63.000; železnice se cenijo na 28.709.420.000 frankov, civilna letališča na 143.826.800, brzojav in telefon na kopnem in na morju ter brezžični brzojav na 1,510.248.370, vojaška zemljišča, utrdben arzenali itd. na 2 milijardi 20,510973 frankov.

KITAJSKI GENERAL ODŠEL V SAMOSTAN.

Maršal Vupeifu, ki je bil še pred malo leti vplivna osebnost v Severni Kitajski, je odšel te dni v neki samostan v Tibetu, kjer hoče preživeti ostali del svojega življenja. Vupeifu, ki ga je Čangsolin odločilno porazil, je bil edini izmed severno-kitajskih generalov, ki ni posegel v meščansko vojno iz pohlepa po oblasti, marveč zaradi ideje. Še celo na bojišču se je pečal z znanostjo in pisal pretresljive pesmi o neslogi Kitajske.

MORILCA IZDALA PREVELIKA PRETKANOST.

Nedavno se je ves razburjen orlasi na policiji v Genovi neki Eurico Foggji in pripovedoval, kako je našel po svojem povratku z oddiha na rivijeri gospo Bechi, pri kateri je stanoval, umorjeno. Policija je takoj odredila hišno preiskavo in dognala, da se je izvršil roparski umor. Detektiv, ki je izpraševal Foggija, če mu je znano, kakšne družabne zveze je gojila umorjena gospodinja in če mu je pred njegovim odhodom na revijero kaj omenila, če pričakuje kak obisk — je nič hudega misleč vprašal Foggija tudi to, kje je vse bil tekem svojega oddiha. Tedaj je začel Foggji najpodrobneje naštevati, kje je bil ta dan in to uro. Šele sedaj je detektiv postal pozoren, vzbudil se je mu sum, če ni morda Foggji

IZ SLOY NASELBIN. (Nadaljevanje z 2. strani)

vina dela po želodcu in tema pred očmi; pa pridejo tudi drugi časi, ko je bisagá polna, četudi največkrat na račun drugih — dobrih ljudi. Pa takih je malo. Dokler vedo, da imaš kaj cvenka v žepu, ti strežejo in se ti priklanjajo, ko pa pridejo na sled, da se pišeš s tremi črkami — suh, ti pa vrata kažejo, pa tudi na sodnijski gonijo. Nehvaležen je tak svet, a kaj hočeš, tak je, jaz ga ne bom prenaradil, kakor ga ne bo najbolj rudeč boljševiski.

Pa če je glavica zvita, ne trpi lakote. Pogum in prebrisanost, ali pa če se človek naredi malo trapastega, vse težkoče premaga. Taki so bili "Trije tički", katere smo videli v nedeljo, 20. maja, v šolski dvorani. Gostilničar (Frank Avgustin) je imel pravo "birtijo", pa tudi sam je bil postaven in prav sposoben za ta posel. Le spak je to, da takim ljudem ni dana tista moč, da bi videli v žepu gostov, ki naročajo jedi in pijače. Gostilničar je pa imel tudi prav brško ženico, Špelo (Miss Brigita Spenko), ki je znala delati prav dobre klobase, le malo bolj čudnega "furma" so bile. No, gostilničarjevo vino in Špeline klobase ter gulaš je naročil "vandrovce", krojač (Joe Fajfar), ki se je spotoma, ko je razjál v Benetke, ustavil v gostilni. Sicer je vedel, da je v njegovih žepih kača, to se reče, da ni beliča, s čemur bi plačal ceho. Ja, zlomka, to pa tudi ni nobena pravica na tem pulkastem svetu, tako si je mislil krojač, da bi radi male lenkosti, ker je brez denarja, moral lakoto trpeti, gostilničar pa ima veliko zalogo pijače in jedače. Saj naš krojač ni bil hudoben človek, če pa je bil lačen in žejen, to vendar ni nobena hudobija. Saj plačal bi bil rad, če bi le denar imel. Kjer pa ni, še vojska ne vzame. Gostilničar, misleč, da ima pred seboj gospoda, ki bo za pošteno postrežbo pošteno plačal, je nosil na mizo, krojač je jedel in pil. Prišel pa je še drugi "vandrovce", urar (John Prah), kateremu se je tudi tako godilo, da je od lakote omagoval. Krojaček ga je lepo podučil o svetopisemskem nauku — lač-

MAŠČEVANJE PO 30. LETIH

V Kairo se je tik pred velikonočnimi prazniki odigrala nenavadna drama. Neka nedavno iz Pariza došla dama, gospa de Saint-Deourjeva je streljala na nekega ruskega zdravnika, ki pa se je z begom rešil smrti, dočim je atentator-ko prišla policija. Na komisarijatu se je tudi pojasnilo, čemu je bil izvršen atentat in kakšni so bili njegovi vzroki.

MADAME DE SAINT-DEOURJEVA

Madame de Saint-Deourjeva je živela pred 30 leti v Lyonu. Tačas je študirala istotam medicino mlad ruski študent. Spoznala sta se, zaljubila in sad njune ljubezni je bil otrok. Študent je obljubil svoji ljubici, da jo vzame za ženo čim doštudira. A ko je doštudiral, je šel svojo pot brez nezakonske matere, ki je nekaj let begala za njim, dokler se ni umaknil globoko v Rusijo. Minila so leta. Prišla je vojna, po vojni revolucija, med emigranti je bil tudi zdravnik. Bog vedi, kako je zapuščena ženska doznala za njegov naslov. Počela se je za njim v Kairo in se tam maščevala za njegovo nezvestobo — po dolgih tridesetih letih.

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srcem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znan-
cem žalostno vest, da je nemila smrt po kratki, štiri dnevni bo-
lezni, pretrgala naše življenje moji soprog, oziroma materi

Johani Flak.

Bila je dobra mati devetim otrokom. Za vedno je v Gospodu zaspala, 7. maja. Pokopana je bila 10. maja na pokopališču sv. Brigite, Greaney, Minn. Pokojna je bila rojena 25. avgusta leta 1875 v vasi Brezavi dol, pri Žuženberku. Njeno delikšno ime je bilo Šinkovec. V prvi vrsti se zahvaljujemo č. g. Sedeju za sv. maše in pogrebne obrede, nadalje vsem darovalcem za sv. maše in krasne vence ter cvetlice. Za maše so darovali sledeči: Mr. & Mrs. Nick Mazar, \$12.00; Mr. & Mrs. Joe Alar, \$5.00; po \$10.00 so darovali Henry Flak, Joe Flak, Ignacij Flak Jr. Dalje po \$5.00 Frank Flak, Ignacij Flak in Tony Flak. Po \$2.00 so darovali Mary Flak, Louis Flak in Louis Udovič. Po \$1.00 so darovali Mr. in Mrs. Peter Novak, Mr. in Mrs. Math Novak, Mr. in Mrs. Martin Novak, Mr. in Mrs. John Kocvar, Mr. in Mrs. Jencij Babič, Mr. in Mrs. Anton Starič, Mr. in Mrs. Peter Škraba, Mr. in Mrs. Joe Kasun, Mr. in Mrs. John Kovač, Mrs. Marija Pačur, Frank Babič, John Rauh, Steve Rauh, Mr. in Mrs. Joe Flak in Frank Klink. Hvala tudi vsem drugim, ki so še darovali za maše. Nadalje se zahvalim vsem tistim, ki so jo hodili krotit in čiti pri njej, ko je ležala na mrtvaškem odru. Hvala vsem za krasne vence in cvetlice. Ti so: družine Joe Alar iz Virginia, Nick Mazar iz Chicago, Joe Flak iz Ely, Wm. Herrigan, Herriganške šolske učiteljice, Kovačeva družina in Materinsko društvo, katerega članica je bila pokojna od ustanovitve do dne ne smrti. Članice so jo sremile v lepem številu na pokopališče in so udeležile sv. maše. Hvala vsem, zlasti za to, ker so prihitali tako od daleč, kajti smo od cerkve oddaljeni štiri milje. Hvala tudi vsem, ki so prišli z avtomobilii k sprevedu.

Zaljubljeni ostali: IGNACIJ FLAK, sonog: IGNACIJ FRANK, HENRY, JOE, TONY, LOUIS, sinovi; JOHANA, omožena ALAR, hči v Virginiu in KLARA, omožena MAZAR v Chicagi ter MARY FLAK.

Ti pa draga žena, počivaj v miru in večna luč naj Ti svetili
Greaney, Minn., 19. maja 1928.

IZ SLOY NASELBIN.

ne nasitati in žejne napojiti; prisedel je "urmaher", jedel in pil. Pride pa še tretji, ki je imel iste težave. Bil pa je Ribčan, piskrovez (John Korenčan), k je pa bil že tako izvandrán, da ga ni bilo treba učiti, kako bo poceni prišel do jedače in pijače. Pridružil se je tovarišem; jedli so in pili, pa tudi par prav fletnih zapeli. Pri petju in pitju je prav pridno pomagala tudi krčmar.

Po vsakem delu pa pride plačilo. Bolje — ko se naješ in napiješ, je čas, da plačaš. Tu in nič drugega je zahteval tudi gostilničar od treh tičkov, ki so se pri njem najedli in napili. Zadel pa je v sršenovo gnezdo. Ker niso imeli s čim plačati, so odslužili, nazadnje pa krčmar-ja prav fajn nabili.

Prišlo je do sodnije. Sodnik (Peter Vidmar), strog kakor kakšen "feldebibel", imel pa je pisarniškega pomočnika Petra (Lud. Skala), ki je bil izvrstna moč, le vtikal se je v stvari, ki ga niso brigale in prav zelo neroden je bil, tako da je jajca pobil, ko jih je Špela prinesla sodniku, da bi bolj po pravici sodil. Dobro se je postavil tudi stražnik (Tone Bogolin), kateremu so jetniki delali ve-like preglavice.

Toliko užitka že davno ni smo imeli pri nobeni igri kako smejal, to se reče, da smo se smejali, da bi kmalu popokali. Vsi igralci, od prvega do zadnjega, so bili na mestu in drugje tudi ni bilo pričakovati, ker so vsi stari in že od nekdaj znani dobri igralci. Z igro smo bili v resnici zadovoljni.

Dramatičnemu klubu, ki je to igro zaključil letošnjo sezono, se na tem mestu prav lepo zahvalimo, ker so nam priredili več lepih iger. Ko se bo otvorila nova sezona, želimo, da bi nam spet kaj lepega priredili takoj v začetku. Vodstvu in igralcem prav lepa hvala!

Pred igro in pri plesu, ki je sledil predstavi, je pa nas zabaval Nartnikov orkester in nam zaigral par krasnih komadov in tudi pri plesu prav lepo sviral. To je bilo namreč v zgornji dvorani. Spodaj pa so prav lepo pele harmonike, kjer se je tudi staro in mlado sukalo. Pri "Finžgarju" so pili "sodo", poleg je pa bila kuhinja, kjer so Šontatova mama kuhali kofe, tam se je tudi dobilo vse potrebno za pod zob, tako da

ne nasitati in žejne napojiti; prisedel je "urmaher", jedel in pil. Pride pa še tretji, ki je imel iste težave. Bil pa je Ribčan, piskrovez (John Korenčan), k je pa bil že tako izvandrán, da ga ni bilo treba učiti, kako bo poceni prišel do jedače in pijače. Pridružil se je tovarišem; jedli so in pili, pa tudi par prav fletnih zapeli. Pri petju in pitju je prav pridno pomagala tudi krčmar.

Po vsakem delu pa pride plačilo. Bolje — ko se naješ in napiješ, je čas, da plačaš. Tu in nič drugega je zahteval tudi gostilničar od treh tičkov, ki so se pri njem najedli in napili. Zadel pa je v sršenovo gnezdo. Ker niso imeli s čim plačati, so odslužili, nazadnje pa krčmar-ja prav fajn nabili.

Prišlo je do sodnije. Sodnik (Peter Vidmar), strog kakor kakšen "feldebibel", imel pa je pisarniškega pomočnika Petra (Lud. Skala), ki je bil izvrstna moč, le vtikal se je v stvari, ki ga niso brigale in prav zelo neroden je bil, tako da je jajca pobil, ko jih je Špela prinesla sodniku, da bi bolj po pravici sodil. Dobro se je postavil tudi stražnik (Tone Bogolin), kateremu so jetniki delali ve-like preglavice.

Toliko užitka že davno ni smo imeli pri nobeni igri kako smejal, to se reče, da smo se smejali, da bi kmalu popokali. Vsi igralci, od prvega do zadnjega, so bili na mestu in drugje tudi ni bilo pričakovati, ker so vsi stari in že od nekdaj znani dobri igralci. Z igro smo bili v resnici zadovoljni.

Dramatičnemu klubu, ki je to igro zaključil letošnjo sezono, se na tem mestu prav lepo zahvalimo, ker so nam priredili več lepih iger. Ko se bo otvorila nova sezona, želimo, da bi nam spet kaj lepega priredili takoj v začetku. Vodstvu in igralcem prav lepa hvala!

Pred igro in pri plesu, ki je sledil predstavi, je pa nas zabaval Nartnikov orkester in nam zaigral par krasnih komadov in tudi pri plesu prav lepo sviral. To je bilo namreč v zgornji dvorani. Spodaj pa so prav lepo pele harmonike, kjer se je tudi staro in mlado sukalo. Pri "Finžgarju" so pili "sodo", poleg je pa bila kuhinja, kjer so Šontatova mama kuhali kofe, tam se je tudi dobilo vse potrebno za pod zob, tako da

ni prav ničesar manjkalo. Drugičekajveč.

UTRINKI.

Resnica je možu to kar ve— ženi, kar verjame.

Človek, ki ve vse, nikoli si ne bo prizadeval poučevati druge.

Mnogo je mož, ki so uspeeli radi tega, ker jih ni oviralo pri delu bogastvo.

Razdalja podaljša marsikateremu prijateljstvo, ki bi ne bilo sicer izgubilo.

ZAHVALA.

Dolžnost me veže, da se tem potom prav iz srca zahvalim vsem tistim, ki so na moj 18 rojstni dan priredili "surprise party". Zelo sem bila presenečena ko sem začela v soboto, 12. maja glas harmonike v predsobi, nato pa se odpro vrata in pred seboj zagledam veliko število sorodnikov in znancev, ki so mi drug za drugim segali v roko in čestitali k mojem rojstnem dnevu. Niso pa bile le besede, darovali so mi tudi lepe stvari za spomin na moj osemnajsti rojstni dan.

Ko so bile ceremonije s čestitanjem končane, se pa je pričela zabava s plesom, ki je trajala še drugi dan, v nedeljo.

Ne morem vseh imen tukaj navesti, vzel bi preveč prostora. Za to bodi na tem mestu izrečena najiskrenejša zahvala vsem skupaj — sorodnikom, prijateljem in znancom iz Jolietta, Ottawa, La Salle, Chicago in Oglesby. Bog povrni vsoto skupaj za častitke, darila in prijetno zabavo.

Bog živi!
Josephine Bayuk.
Ottawa, Ill., 18. maja 1928.

V ZAHVALO IN POZDRAV.

Vsi podpisani potniki, ki polujemo preko tvrdke Zakrajšek & Češark s parnikom "He de France", ki odpluje nočjo o polnoči, dne 18. maja, preko oceana v Havre, najiskreneje pozdravljamo vse svoje domače, prijatelje in znance po naselbinah, iz katerih prihajamo. Vsem, ki so nas obiskali, spremljali na postaje itd., izrekamo iskreno zahvalo. Zdravi, dokler se ne vidimo!

Obenem pa tem potom najpriserneje zahvaljujemo u-gledno tvrdko Zakrajšek & Češark v New Yorku za vso odpremo, za iskren in prijazen sprejem in uljudno postrežbo, ki smo jo dobili od te tvrdke. Radi tega rojakom širom Amerike najtopleje priporočamo gori imenovano ugledno tvrdko Zakrajšek & Češark, da se jo poslužujejo pri vseh zadevah, zlasti pa pri potovanju v stari kraj ali kamorkoli — potom pomorske voznje. Boljše postrežbe, večje prijaznosti in uljudnosti ne bote našli nikjer drugje. Rojaki, ki ste namenjeni potovati v stari kraj, vpošte-vajte to.

Mr. in Mrs. Joseph Starich s hčerko Fannie iz Milwaukee, Wis.; Mrs. Julia Kukman z dvema hčerama, Mildred in Matilda, iz Chicago, Ill.; Mrs. Johana Ahčan s hčerko Frances, iz Chicago, Ill.; Mrs. Barbara Bajuk iz Homestead, Pa.; Mr. in Mrs. Frank Zelko iz Jolietta, Ill.; Miss Julia Ferkol iz Chicago, Ill.; Mr. Anton Jakše-tič iz Clevelanda, O.; Mr. Joseph Kocjan iz Aurora, Ill.; Mr. Mile Biondič iz Iowa; Mr. Frank Centa iz Clevelanda, O.; Mr. John Zakrajšek iz Cleve-landa, O.; Mr. Louis Pochy iz Clevelanda, O.; Mr. Ant. Princ iz Clevelanda, O.; Mr. Matevž Luzar iz Clevelanda, O.; Mr. in Mrs. John Jerich s hčerko Annie iz Chicago, Ill., potniki.

V ZALOGI IMAMO ŠE NEKAJ

KNJIG Goriške Mohorjeve Družbe

ZA LETO 1928.

PRIJATELJI LEPEGA IN ZANIMIVEGA BERILA, POSEZATELJI PO NJIH, DOKLER NAM NE POIDEJO.

Vredno so najmanj dvakrat toliko, kakor stanejo.

CENA JIM JE \$1.10 S POŠTNINO VRED.

Knjige so sledeče:

KOLEDAR.
ZA DOMAČIM OGNJIŠČEM, družinska vzgoj-na čitanka, F. Terčelj.

OB SREBRNEM STUDENCU, povest F. Jaklič.

ZGODBE SV. PISMA STARE ZAVEZE.
OČE BUDI VOLJA TVOJA, povest, Dr. Pregelj
(Kdor želi, lahko dobi mesto te zadnje povestne knjige: Dr. A. Ravnik: Kako zdravimo živino.)

Naročila z denarjem pošlite na naslov:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

DŽUNGLA

— ROMAN IZ AFRIŠKIH PRAGOZDOV. —

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paul ...

Dolgo je ugibal, kako bi storil, nazadnje pa je sklenil, da obišče vas in si vzame kar bo nrečel. Prav kakor si je vzel pred dnevi puščice. Za trdno je bil odločen, da hoče na vsak način pokazati razloček med seboj in med živalmi. In glavni razloček je bila po njegovem mnenju obleka.

Svoj sklep je tudi kaj izvedel. Danega jutra se je odpravil na pot v naselbino črnec. Skrbno je zaklenil vrata kočice in pozorno je pregledal okolico, ali ni morebiti blizu kateri njegovih nekdanjih tovarišev, ki bi mu iz same hudobije še škodo naredil, in je odpotoval.

Dolga je bila pot po džungli, cele dneve bi zanjo rabil navaden človek, pa Trzan je samo enkrat prenočil v vejah in opoldne drugega dne je že sedel na drevesu, ki je stegalo svoje gosto obraščene veje čez vaški plot.

Vse je bilo kakor pred tedni, ko je prvičkrat čepel v drevesu.

Moški so lenarili v senci šatorov, ženske so delale na polju, gručice oboroženih črnecov so stale tu pa tam na robu džungle in stražile vas. Le pod njegovim drevesom topot ni nihče kuhlal strupa za puščice.

Zaman pa je tisti dan čakal, da bi se spet kaj zgodilo in zvabilo črnice iz vasi. Očitno pa si ni upal med kočice, vkljub vsej svoji pogumnosti se je vendarle bal puščic, ki so prinašale tako naglo smrt.

Zvečerilo se je. Ženske so se vračale s polja, straže so prihajale domov. Vrata so se zaprla, veliki ognji so zaplapolali na vasi.

Trzan je še nekoliko počakal, nato pa si je poiskal udoben prostor med vejami in legel spat. Nevoljen je bil, da je zaman čakal, in tudi glad ga je mučil.

Drugo jutro je vstal s solncem. Tudi vas se je zgodaj vzdramila. Ženske so zanetile in pripravljale zajutrak, moški so se zbirali v gručice med šatori in sukali orožje.

Trzan je sklenil, da si poišče sočno divjacično ter se nato vrne v svojo opazovalnico. Pa ni imel sreče.

Nobena žival mu ni prišla na pot in s kislimi jagodami si je moral napolniti lačni želodec. Nepotrpežljiv bi bil, če bi bil poznal to slabost. Pa vaju je bil potrpljenja in čakanja. Džungla ne pozna nepotrpežljivosti. Cele dneve je videl čakati Saboro na plen, cele ure je mirno čepela v zasedi in se ni genila. Džungelski lovec je vaju čakanja.

Malomarno je stopal proti vasi. Džungla tod ni bila gosta. Črnici so jo zredčili, posekali so mnogo dreves za drva in za druge potrebe. Celu precej shojena pot je peljala proti naselbini.

Ko zavije krog gostega, visokega grmičja, se mahoma znajde oko v oko z oboroženim črncom.

Za kratek trenutek sta se gledala, oba enako iznenadena. Obraz, ki ga je delal črnc, je bil skoraj smešen. Čudenje, iznenadenje, groza, strah, vse se je zrcalilo na njem.

Trzanu je šinila roka po lok in tulj. Pa še preden je mogel prijeti za orožje, se je črnc obrnil in v silnih sunkih planil po poti. Kričal je kot bi ga na meh drli. Najbrž je hotel posvariti tovariše, ki so kje v bližini lovili.

Trzan je skočil v veje. Pot po drevju je hitrejša in krajša.

V par minutah je zagledal pod seboj gručice črnecov. Štirje so bili in v gosjem redu so v obupnem strahu drug za drugim bežali proti vasi.

Kmalu jih je prehitel. Nobeden ni opazil tihega zasledovalca v visokih vejah, mirno si je izbral Trzan pripravno drevo nad stezo, odvil z ramena svojo vrv in si jo v rahlih kolobarjih naložil na levo roko.

Prve tri je pustil mimo, ko pa je četrti, tisti, ki ga je prvega srečal, nekoliko zapoznel prisopihal pod drevo, je siknila Trzanova leteča zanka, obvisela za trenutek nad črncom in mu legla krog vratu.

V smrtnem strahu je kriknil črnc. Tovariši so se preplašeni obrnili in videli, kako ga je nevidna moč podrla na tla in počasi vlekla v gosto vejevje.

Zakričali so od strahu in groze, niti trenutek se niso obotavljali. Planili so v goščavo in v divjem begu hiteli proti domu.

Trzan pa je skočil z drevesa in oddrgnil zanko svoji žrtvi. Ni hotel umoriti črnca. Le njegovo obleko in njegovo orožje je hotel imeti.

Ročno mu je pobral puščice iz tulja, mu snel blesteče se obroče z zapestja in zanožja in mu slekel — kako veselje! — lično izdelano obleko iz ustrojene antilopine kože.

Kdo ve, kako jo je črnc dobil, pa Trzan se ni menil za to, brž si jo je oblekel in si na-

del tudi svetle obroče.

Sedaj končno je bil oblečen kakor so oblečeni ljudje, sedaj je lahko pokazal vsej džungli, da je več nego so živali, da je človek. Skoraj bi si bil želel, da bi se vrnil med Kršakovovo čredo, jim pokazal svojo novo pridobitev in vzbudil njihovo zavist.

Črnc se je kmalu vzdramil iz omotice, se pobral in skokoma odbehal na tovaršev. Tudi ozrl se ni za Trzonom.

Vsa vas je bila po koncu. Kričanje je pripovedoval oropani črnc, da je srečal neznano belo bitje v gozdu, prav blizu vasi, da ga je kmalu nato nevidna moč podrla na tla in potegnila v veje. Tovariši so pritrjevali njegovi povesti.

Strah je obhajal črnice. Kričali so in begali po vasi, pa se spet v plahem molku stiskali v goste gručice ter se boječe ozirali proti džungli, kot bi pričakovali, da se bo zdaj pa zdaj prikazalo na robu gozda neznano, strahotno bitje.

Mbonga pa, poglavar svojega rodu, je molčal in zamišljeno kimal.

Čudne reči je doživljal njegov rod, odkar so stanovali v džungli.

Neznano bitje je obiskovalo vas, jemalo puščice podanikov — Nihče še ni videl tega bitja, nevidno je bilo. Le črnc Gondoko ga je danes videl in življenje bi bil skoraj pustil.

Že pri prvem obisku neznanega bitja je slutil Mbonga, da je zli duh džungle prišel nad nje. Gondokovi in njegovih tovarišev doživljaji pa so mu njegove slutnje potrdili.

In Mbonga se je naselil s svojim rodom v džungli, pa ni prosil dovoljenja duha džungle.

Mbonga je pokimal svojim mislim, zbral starešine ljudstva v posvet in ukrenil, da se mora odslej vsak večer položiti sveženj puščic pod veliko drevo, ki s svojimi vejami sega čez vaški plot, in lonec prosenega močnika.

In tako se je zgodilo, da je Trzan od tistega dne naprej redno dobival puščice, ki jih je potreboval za lov, in tudi tečno, toplo hrano. Česar pa je še sicer potreboval, pa si je sam vzel ob ugodni priliki, pa vsikdar tako da ga nihče ni opazil in da ni naredil škode Mbongovemu rodu.

Mirno in zložno so potekali njegovi dnevi. Večinoma jih je prebil v koči očetovi pri knjigah. Pa tudi na lov je hodil. Kadar pa mu je zmanjkalo puščic in si je zaželel prosenega močnika za izpremembo, se je zavihtel v veje in pohitel v naselbino črnecov v goste.

Kršakovoga rodu se je izogibal. Zavedal se je, da je človek in živeti je hotel kakor ljudje živijo.

Imel je obleko, stanoval je v "hiši", umival se je in kopal, negoval svoje lepe temne lase, prav kakor je bral da delajo to tudi ljudje, in — celo bril se je!

Da, bril se je! Dvajset let je štel in na licu so se mu prikazali sledovi brk in brade.

To mu ni ugajalo —

Njegovi nekdanji tovariši iz Kršakovoga rodu so imeli dlako na licu, ljudje pa, ki jih je videl na slikah, so imeli vsi gladka lica — ne smemo namreč pozabiti, da je bral Trzan le angleške knjige in da se Angleži skrbno brijejo —

Trzan se je zbal, da ne bi kje postal podoben gorilam. Tega ni hotel. V vsem je hotel biti podoben ljudem —

Ostro si je nabrusil nož in z uporno vztrajnostjo si je ostrgal in si izpjal vsako dlako, ki jo je otipal na bradi ali pa pod nosom. Bolelo ga je, pa človek je hotel biti —

Tako je živel Claytonov sin v džungli, lovec v pragozdu.

Lepe, vitke, postave je bil, pa silna moč je počivala v njegovih zdravih, krepko razvitih udih. Krog vratu je nosil zlato verižico z diamantnim naveskom, na hrbtu mu je visel lok in tulj s puščicami, čez ramo je imel v rahlih kolobarjih ovito svojo vrv z letečo zanko in za pasom mu je tičal v usnjati nožnici ostrí očetov nož. Tudi dolgo okovano sulico je nosil seboj, kadar je mislil, da jo bo potreboval.

Iz njegovega plemenitega, odkritega, moško lepega obraza je govorila razumnost in duhovitost, v njegovih rjavih, velikih očeh je sijala bistroumnost in neustrašenost, pa tudi dobrobrčnost, da, ženska mehkoča in nežnost.

Pa vsega tega se Trzan ni zavedal. Saj ni imel nikogar, ki bi mu bil povedal, kak lep, mlajš junak da je, poosebljena zdrava, nepokvarjena mladost in svežost.

(Dalje prih.)

ČETRT BILIJONA ZA IGRAČE.

Federalni trgovski department ceni, da so Združene države potrosile lani za igrače \$250,000,000. Le dvajsetinka teh igrač prihaja iz inozemstva, dočim se ostalo izdeljuje v Združenih državah.

Poleg tega, da Združene države izgotavljajo skoraj vse potrebne zaloge igrač, jih tudi zvažajo jako mnogo. V prvih devetih mesecih lanskega leta so izvozile na igračah skoraj vrednost dveh milijonov in četrto dolarjev napram 1,800,000 dolarjev v istem razdobju prejšnjega leta.

Ali tudi uvoz igrač v Združene države raste. V prvih devetih mesecih lanskega leta so Združene države nakupile od inozemstva skoraj za tri milijone in pol dolarjev na igračah. Iz same Nemčije je vrednost uvoza v tem razdobju znašala \$2,600,000 v okroglih številkah, precej več kot v prejšnjem letu. Tudi Angleška,

Francija in Čehoslovakija pošilja sem več igrač.

KUPITE NAJBOLJŠE.

Malt sirup se izdeluje na ta način, da se zdrobijo sladkor, zrna, se jih namoči v vroči vodi, ki izloči ves sladkor. Neko vrste zmes nastane, odvisno od temperature. Tekočina je prosta lušin od zrn, je čista in ve like množine sladkobe vsebuje. Zato pa je vedno več povpraševanja po našem blagu. Kdo enkrat naš izdelek poskusi, ne bo več maral drugega.

Kdo potrebuje Malt sirup, naj kupi najboljšega, da bo dobil za svoj denar, kar mu je. Glas od Anheuser Busch kompanije je slišati po vsej deželi, ker je najboljši izmed vseh enakih artikelnov po vsem svetu. Nobene napake ne boste napravili, če naročite Anheuser-Busch Hop Flavored Barley Malt Syrup. Z vašim denarjem ne morete boljšega dobiti, ker boljšega sploh ni.

Naznanilo

Vsem, ki so radi veseli

ki želijo biti veseli,

ki bi morali biti veseli,

ki potrebujejo razvedrila,

da zamorejo srečnejše živeti,

namoznamo, da smo pravkar sprejeli v razprodajo najnovejši model PRVE ORTOFONIČNE ROČNE VIKTROLE

Štev. 2-55 cena \$35.00.

To je prva ročna Viktrola, ki ima ortofonično resonančno dno in igra tako glasno, kakor veliki gramofon. Oblika ima ročnega kovčega in je lahka, da se jo brez težave nosi v roki. Opremljena je z vsemi najnovejšimi iznajdbami, ustavi se avtomatično sama, vijak je znotraj, je toraj na zunanji strani popolnoma zaprta, ima ortofonični reproduser in shrambo za 10 plošč. Imenuje se po pravici

"THE GREATEST PORTABLE OF ALL TIME"

V poletnem času, ko delate izlete in prirejate zabave v prosti naravi, ni bolj pripravnega sredstva, da se vzdrži dobra volja in veselo razpoloženje v družbi, kakor je godba. In to vam v polni meri nudi ročna Viktrola.

Greste na obisk k prijatelju, jo vzamete seboj.

V stanovanju ne porabi prostora, ker se lahko spravi v omaro.

Inštrument je popolnoma varen pred malimi otroki, da ga ne pokvarijo, ker se ga lahko zapre in spravi v kraj.

Da predstavimo ta senzacionalni inštrument Viktor izdelka slovenski javnosti, damo

posebno ponudbo SAMO za mesec junij, in sicer:

Kdor kupi gori navedeno Viktrolo št. 2.55 dobi brezplačno tri 10 palcev plošče, kakršne si sam izbere ži pa 500 igel.

Z naročilom je poslani denar naprej. Pošiljativne stroške plačamo mi. Vsak inštrument garantiran.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

New Victor Records

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Čedna "družba".

Gotovi ljudje so zelo ponosni, ako smejo občeavati v "višji" družbi, še bolj pa se postavljajo, ako spadajo v tako družbo. Kakšna pa je pogostoma taka "višja" družba, osvetljuje dejstvo, da so prišli v Denverju na sled tatovom, ki so bili udeleženi pri nekem ropu in pripadali višji družbi.

O taki družbi se lahko trdi: "Na zunaj huj, na znotraj pa fuji."

Ne-čisto "pleme".

V Ameriki je močno gibanje, ki hoče postaviti nordiško pleme vsepovsod v ospredje. To pleme naj bi bil gospodujoči element, drugi naj bi se zadovoljili z vlogo ponižnih slug. Gibanje izvira iz protestantovskih krogov in igra verska pripadnost važno vlogo, ker se smatrajo katoliška plemena za manj vredna. Ima tudi svoj angleški ali britanski point. Stvar je smešna iz stališča jezika, ker bil je goli slučaj, da je prišel v Zedinjenih državah angleški jezik do veljave. Ko bi bili v kolonialnih vojnah zmagovali Francozi, bi bila v javnosti zavladala francoščina. Glede vere so so pa katoliki za omiko dosti več storili, kakor vse protestantovske sekte skupaj.

Tudi v Kanadi se pojavlja neko stremljenje, ki hoče Kanadi utisniti britanski značaj in jo ohraniti za britansko pleme. Ampak kaj so Britanci ali Angleži? Ali so morda kak narod? Smejo lahko trdimo, da so tako malo kak narod, kakor so Amerikanci. Amerikanci so kvečjemu ljudstvo, ne narod, in prav enako so tudi Britanci le ljudstvo. Že angleščina dokazuje, da so Britanci gola mešanica najrazličnejših narodnih elementov, in zgodovina to potrjuje. Zdej hoče ta narodna mešanica izključiti druge narode, ki se slučajno še niso v to mešanico pomesali. Mešanica se za narodnost prej ni zmenila, se pomesala, zdaj pa hoče biti izrazita britanska narodnost. Stvar je tem bolj smešna, ker so bili najuspešnejši "Britanci" sinovi Abrahamovi, toraj — Židje.

Morda je iskati ravno pri tem židovskem elementu poglobljeni razlog, da se meša in razburja, ker Žid najbolj uspeva, kjer se meša, in ravno zato tudi najbolj meša.

Umrla je.

Bila je gospodična, tu se glasi Miss, in njeno ime je bilo Kongo, toraj Miss Kongo je umrla. Ampak kaj je na tem, saj jih umrje dnevno toliko in toliko? He, he . . . klada težka. Miss Kongo je bila gorilskega plemenitstva, in časo-

pisje mora poročati, ako izginje kdo iz tega prastarega plemstva, posebno še, ker je neki Dr. Green, ki utegne biti zelo "green", dognal, da ste gorilska gospodična in ženska enaki pod kožo. In žalost nad tako gorilsko izgubo je tem večja, "ker je imenovani doktor konstatiral, da so notranji organi gorile natančno taki kot organi deklice v starosti od 12 do 14 let", dasi je imela gorilska plemkinja komaj 7 let. Res škoda take Miss.

Edina tolažba pri taki "smrti" je, kakor se poroča tudi Slovencem, "da Miss Kongo ni živela zastoj. Bila je zelo krotka (večnaja ji pamjat) in znanstveniki so izvršili na njej obilico važnih in uspešnih eksperimentov, ki so pokazali, da je gorila najrazumnejša med vsemi opicami." Naj bo vsem opičnim sorodnikom še naznanjeno, "da je umrla za čisto človeško boleznijo" . . .

Prosveti naj bo odpuščen, ker je pač urednik samolepe predstavil, kar je našel kje drugje, ako se pa strinja s tem, kar so dognali znanstveniki in pokazali po sodbi teh znanstvenikov eksperimenti, da je namreč gorila najrazumnejša med vsemi opicami, potem bo pač s papigami v najtesnejšem sorodstvu, in gre lahko z dotičnimi znanstveniki med ljudi — pamet iskat.

Malo razuma bo med ljudmi, med opičami pa je vsaj gorila najrazumnejša stvarca, ni toraj izključeno, da bi se kak gorila ne vsedel za kako uredniško mizo.

Ko bi ta "smrt" ne bila tako žalostna za vse gorilsko rodstvo, bi se lahko zastavila sledeča uganka: Kjer je, tam ni, kjer ni, tam je. Kaj je to? Kdor to pravilno reši, ga bo srečala pamet.

POTRES V TOKIO.

Tokio, Japonsko. — V ponedeljek ob 1:30 zjutraj so v tukajšnjem mestu čutili silne potresne sunke. Prebivalstvo je prestrašeno bežalo na ulice. Škoda povzročena po potresu je le malenkostna. Prvim sunkom je sledilo še par lahnejših.

ZELEZNIŠKA NESREČA.

Pittsburgh, Pa. — Pennsylvanija brzi vlak vozeč proti zapadu iz Newyorka je v bližini Johnson postaje zavozil v tovorni voz, ki je stal na progi; kurjač vlaka je prišel ob življenje, strojnik in dva potnika so bili ranjeni.

KVALITETA — TOČNOST POSTENJE

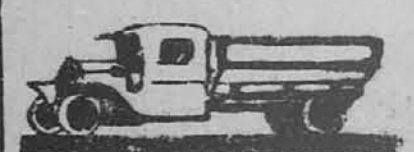
A. F. WARHANIK

zanesljivi lekarnar — zloga fotografskih potrebščin. 2158 West 22nd Street vogal Leavitt cesti CHICAGO, ILL.

Vsaki čas in minuto

dobite nas na telefon. FRANK E. PALACZ, pogrebnik. LOUIS J. ZEFERAN, pomočnik 1916 W. 22nd Street Phone: Canal 1267. Stanovanjski Rockwell 4882 in 8/40.

PREVOZ - DRVA - KOLN

Rojakom se priporočamo za na ročila za prevoz — drva in prevažanje pohištva ob časn selitve.

Pokličite

Telefon: Roosevelt 6231.

LOUIS STRITAR

2018 W. 21st Place, Chicago, Ill.